

เทศบัญญัติ

ของ

เทศบาลเมืองลำปาง

พุทธศักราช ๒๕๘๒ - พุทธศักราช ๒๕๙๒

รวบรวมโดย งานวิจัยและประเมินผล
ฝ่ายวิชาการและแผนงาน
เทศบาลเมือง

สารบัญ

	หน้า
เทศบัญญัติ	
เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๘	๑
* เรื่อง ความคุมสัควัซึ่งเป็นที่ราคาและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน พุทธศักราช ๒๔๘๕	๕
* เรื่อง ความคุมสัควัซึ่งเป็นที่ราคาและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๒๕	๑๑
เรื่อง ความคุมสุนัขซึ่งปรากฏว่าไม่มีเจ้าของ พุทธศักราช ๒๔๘๕	๑๒
เรื่อง ความคุมสุนัขหรือสัตว์อื่นซึ่งเป็นที่หรือแสดงอาการว่าเป็นโรคกัฉนวน้ำ พุทธศักราช ๒๔๘๕	๑๓
เรื่อง ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พุทธศักราช ๒๕๑๕	๑๕
เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเประเปื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖	๑๗
เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเประเปื้อน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕	๒๐
เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเประเปื้อน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๒๐	๒๒
เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเประเปื้อน (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๒๕	๒๔
เรื่อง ความคุมผู้เรขาย พุทธศักราช ๒๔๘๐	๒๖
เรื่อง ความคุมผู้เรขาย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕	๓๐
เรื่อง ความคุมผู้เรขาย (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕	๓๒
เรื่อง ความคุมผู้เรขาย (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๒๕	๓๓
เรื่อง การแดงนม พุทธศักราช ๒๔๘๐	๓๕
เรื่อง การแดงนม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๐๑	๓๘
เรื่อง การแดงนม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๒๐	๔๑
เรื่อง การแดงนม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๒๕	๔๓
เรื่อง ความคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน พุทธศักราช ๒๔๘๐	๔๕
เรื่อง ความคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕	๕๐
เรื่อง ความคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๐๑	๕๑
เรื่อง ความคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๒๐	๕๓
เรื่อง ความคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๒๕	๕๓

เรื่อง	ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า พุทธศักราช ๒๔๕๐	๖๐
เรื่อง	ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๕๑	๖๓
เรื่อง	ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๖๐	๖๔
เรื่อง	ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๖๕	๖๕
เรื่อง	ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๕๒	๖๗
เรื่อง	การกำจัดสิ่งปฏิกูล พุทธศักราช ๒๔๕๓	๘๖
เรื่อง	การกำจัดสิ่งปฏิกูล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๖๐	๘๘
เรื่อง	การกำจัดสิ่งปฏิกูล (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๖๕	๘๙
เรื่อง	ควบคุมแผงลอย พุทธศักราช ๒๔๕๔	๘๓
เรื่อง	ควบคุมแผงลอย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๕๕	๘๖
เรื่อง	ควบคุมแผงลอย (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๕๕	๘๘
เรื่อง	ควบคุมแผงลอย (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๖๕	๘๘
เรื่อง	โทษแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ในความในเรือนคนตายและทารกตายคลอด พุทธศักราช ๒๔๕๔	๙๐๐
เรื่อง	การจกเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมบางประเภท พุทธศักราช ๒๔๕๓	๙๐๑
เรื่อง	การจกเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมบางประเภท (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๕๓	๙๐๑
เรื่อง	การจกเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมบางประเภท (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๐๑	๙๐๑
เรื่อง	ตลาดเอกรชน พุทธศักราช ๒๔๕๓	๙๐๐
เรื่อง	ตลาดเอกรชน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๖๐	๙๑๑
เรื่อง	ตลาดเอกรชน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๖๕	๙๑๒
เรื่อง	การตรวจสัตว์และซากสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๔๕๔	๙๑๔
เรื่อง	ควบคุมการค้าสิ่งเป็นที่นารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ พุทธศักราช ๒๕๐๑	๙๑๔
เรื่อง	ควบคุมการค้าสิ่งเป็นที่นารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๖๐	๙๑๔
เรื่อง	ควบคุมการค้าสิ่งเป็นที่นารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๖๕	๙๑๖
เรื่อง	ตลาดสาธารณะ พุทธศักราช ๒๕๐๓	๙๑๑
เรื่อง	ตลาดสาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๖๐	๙๑๖

เทศบัญญัติ

หน้า

เรื่อง	ตลาดสาธารณะ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๒๘	๑๕๓
เรื่อง	จัดระเบียบการจอดยานยนต์ พุทธศักราช ๒๕๒๑	๑๕๔
เรื่อง	การจัดระเบียบการจอดยานยนต์ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๕๓๑	๑๖๔
เรื่อง	รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและสถานที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล พุทธศักราช ๒๕๒๘	๑๖๕

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน

พุทธศักราช ๒๔๘๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมสุสานและฌาปนสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๑ เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของข้าหลวงประจำจังหวัดลำปาง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า " เทศบัญญัติเรื่องสุสานและฌาปนสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๒ "

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๔ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒

ข้อ ๓ ภายในเขตเทศบาลเมืองลำปาง ห้ามมิให้ตั้งสุสานและฌาปนสถาน เว้นไว้แต่จะได้รับ

อนุญาตแล้วจากคณะเทศมนตรี

ข้อ ๔ ผู้ใดจะตั้งสุสานและฌาปนสถานหรือจะเป็นผู้จัดการสุสานและฌาปนสถาน ให้ยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตตามแบบท้ายเทศบัญญัตินี้ต่อคณะเทศมนตรี

ข้อ ๕ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ ให้เรียกเก็บมีมูลค่า ๑๐ บาท ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานเอกชน ให้เรียกเก็บมีมูลค่า ๑๐ บาท ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการสุสานและฌาปนสถาน ให้เรียกเก็บมีมูลค่า ๒ บาท

ข้อ ๖ สุสานและฌาปนสถานใหม่ริ้วหรือกำแพงเป็นแนวแสดงเขตโดยรอบไว้โดยชัดแจ้ง

ข้อ ๗ ที่ดินสำหรับฝังหรือเก็บศพต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) อยู่ห่างจากอาคารซึ่งใช้สำหรับเป็นที่บุคคลอาศัยไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของอาคารซึ่งอยู่ภายในเขตซึ่งว่านั้น

(๒) อยู่ห่างจากถนนหรือทางสาธารณะไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตร

(๓) อยู่ห่างจากแม่น้ำลำคลองหรือแหล่งน้ำซึ่งประชาชนใช้หรือน้ำจะไหลบริโภคน้ำไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๔) พื้นดินไม่เป็นที่ซึ่งน้ำท่วมถึง

(๕) ต้องปลูกสร้างสำหรับเก็บศพตามแบบของพนักงานสาธารณสุข ส่วนที่ซึ่งปลูกสร้างไว้แล้วแต่ไม่ถูกสุขลักษณะ ต้องแก้ไขตามพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ ๘ ที่สำหรับเผาศพต้องมีลักษณะดังระบุไว้ในข้อ ๗(๑) และ (๒) เว้นแต่จะมีกำแพงหรือฝาเป็นพิเศษ ซึ่งพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าป้องกันกลิ่นเหม็นและเหตุรำคาญอย่างอื่นได้

ข้อ ๙ การเผา ฝัง หรือเก็บศพของผู้ตายด้วยโรคติดต่ออันตรายนั้น ห้ามมิให้ผู้ใดเอาศพออกจากหีบหรือที่บรรจุหีบ และห้ามมิให้เอาสิ่งใดติดไปกับศพนั้นออกจากหีบหรือที่บรรจุ เว้นแต่จะได้รับความอนุญาตและกระทำในความควบคุมของพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๐ ผู้รับอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือผู้จัดการบำรุงรักษา ต้องปฏิบัติตาม - ฝังศพดังต่อไปนี้

(๑) ผนังห้องรับหรือกำแพงที่เป็นเขตสุสานและฌาปนสถาน ไม่น้อยกว่า ๔ เมตร
เว้นแต่เป็นคานที่รับหรือกำแพงคานในทาง ไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตร

(๒) ให้หลุมฝังศพอยู่ห่างกันไม่น้อยกว่าครึ่งเมตร โดยรอบ

(๓) ให้ทุกส่วนของหีบหรือสิ่งที่มีบรรจุหรือห่อศพฝังอยู่ต่ำกว่าระดับพื้นดิน ไม่น้อยกว่า

๐.๕๐ เมตร

(๔) ห้ามมิให้ฝังศพเกินกว่าหลุมละ ๑ ศพ เว้นแต่ผู้ตายจะเป็นญาติกัน และด้วยความ
ยินยอมของเจ้าศพทุกฝ่าย

(๕) ให้มีป้ายดาราจารึกชื่อนามสกุล วันเดือนปีเกิด วันเดือนปีตาย และวันเดือนปีฝัง
ไว้ทุกศพอย่างชัดเจน และปักไว้อย่างเรียบร้อย

(๖) ภาชนะที่จะฝังเป็นศพของผู้ตายด้วยโรคติดต่ออันตราย ต้องทำการทำลายเชื้อโรค
ที่ศพ โดยวิธีที่พนักงานสาธารณสุขกำหนดให้

ข้อ ๑๑ ผู้รับอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือผู้จัดการบำรุงรักษาต้องปฏิบัติตาม
ศพ ดังต่อไปนี้

(๑) บรรจุศพไว้ในหีบที่มั่นคง มิดชิด และโดยวิธีซึ่งจะป้องกันมิให้สิ่งปฏิภูลรั่วไหลออกได้

(๒) รักษาหีบศพให้คงอยู่ในสภาพดังกล่าลงในข้อ (๑)

(๓) วางหีบศพไว้ในที่รองรับ ซึ่งต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๐.๕๐ เมตร และถ้าจะซ้อน
หีบกันต้องเว้นระยะระหว่างหีบดังกับหีบบนในทางกันไม่น้อยกว่า ๐.๑๐ เมตร

(๔) ต้องเขียนชื่อนามสกุล วันเดือนปีเกิด วันเดือนปีตาย และวันเดือนปีรับไปไว้ที่
หีบศพให้เห็นชัดเจนอยู่เสมอ

(๕) ถ้าจะเก็บศพในบริเวณสุสานหรือฌาปนสถาน โดยวิธีสร้างที่เก็บพิเศษก็แต่ที่เก็บ
นั้นต้องมีลักษณะที่มั่นคงแข็งแรงและกันสิ่งปฏิภูลมิให้รั่วไหลออกมาได้ ก็ต้องจารึกข้อความไว้ที่หีบศพ เช่นเดียวกับ
กับ (๔)

ข้อ ๑๒ ผู้รับอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือผู้จัดการบำรุงรักษาต้องปฏิบัติตาม
และย้ายศพดังต่อไปนี้

(๑) ต้องขอรับอนุญาตขุดศพที่ฝังและได้รับอนุญาตจากคณะเทศมนตรีก่อน จึงขุดศพขึ้นได้
และการย้ายศพจากที่เก็บศพไปที่อื่นนอกจากสุสานที่เก็บไว้เดิม ต้องขอรับอนุญาตเช่นเดียวกัน

(๒) จัดให้มีที่รองรับศพซึ่งมั่นคงมิดชิดและกันน้ำซึมได้ สำหรับรับศพที่ขุดหรือย้าย

ข้อ ๑๓ ผู้รับอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือผู้จัดการบำรุงรักษามีหน้าที่อื่น ๆ อีก
ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีทะเบียนแสดงกิจการของสุสานและฌาปนสถาน ตามแบบท้ายเทศบัญญัตินี้

(๒) ทำรายงานโดยคัดข้อความในทะเบียนนั้น เสนอนายทะเบียนท้องถิ่นในรายเดือน
ทุกเดือน และส่งรายงานนั้นถึงนายทะเบียนท้องถิ่นก่อนวันที่ ๗ ของเดือนใหม่ สำหรับสุสานและฌาปนสถานของ
เอกชนนั้น ให้ส่งรายงานประจำเดือนเฉพาะเดือนที่มีกรมเผา ฝังหรือรับฝากศพเท่านั้น

(๓) รับประทานอาหารเป็นท้องถิ่นเมื่อปรากฏว่ามีผู้นำศพไปเผา ผัง หรือเก็บ โดยไม่มีพระบิณฑบาตแสดงว่าได้รับอนุญาตให้เผา ผัง หรือเก็บในสุสานและฌาปนสถานแห่งนั้น

(๔) รักษาบริเวณสุสานและฌาปนสถานมิให้รกรุงรังมีคิหม หรือมีน้ำขังและรักษาที่เก็บศพ ที่พักศพ ที่ถ่ายศพ และยวดยานตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ในการเผา ผัง เก็บ ซุก และย้ายศพให้สะอาดและมั่นคงแข็งแรงใช้การได้เสมอ

(๕) ไม่ปล่อยให้สัตว์เข้าไปค้ำเหยียบในสุสานและฌาปนสถาน

(๖) ทำตามคำสั่งของพนักงานสาธารณสุขในเรื่องทำความสะอาด ขำระล้างบริเวณ - สถานที่แห่งหนึ่งแห่งใดในบริเวณสุสานและฌาปนสถาน และยวดยานซึ่งได้บรรทุกศพควายฆ่าตายเชือกโรค

ข้อ ๑๔ ผู้ใดละเมิดหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐ บาท

ข้อ ๑๕ ผู้จัดการบำรุงรักษาสุสานและฌาปนสถานผู้ใดต้องโทษตามข้อ ๑๔ หรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามบัญญัติไว้ในข้อ ๑๔ คณะเทศมนตรีจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตคราวหนึ่งไม่เกิน ๖ เดือน หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๑๖ ถ้าในเวลาหนึ่งเวลาใดมาก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุก็ดี คณะเทศมนตรีด้วยคำแนะนำของพนักงานสาธารณสุข เห็นว่าสุสานและฌาปนสถานแห่งใดมีลักษณะส่อให้เสื่อมหรือเป็นอันตรายแก่นามียของประชาชน มีอำนาจที่จะสั่งให้ปิดสุสานและฌาปนสถานนั้นชั่วคราว หรือให้เลิกใช้สุสานและฌาปนสถานนั้นเสียก็ได้

ข้อ ๑๗ ให้นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ และให้ มีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ

ประกาศมา ณ วันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๕๔

(ลงนาม) มลารักษ์ระบิ
(ชุนมลารักษ์ระบิ)
นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงนาม) อุตตรกิตติภาบาล
(หลวงอุตตรกิตติภาบาล)
ข้าหลวงประจำจังหวัดลำปาง

แบบคำร้องขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานและอาปนสถาน

สถานที่เขียน.....

วัน เดือน ปี

ถึงคณะเทศมนตรี เมืองลำปาง

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี
(นามและนามสกุล)

ชาติ.....บังคับ.....ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่.....

ถนน.....จังหวัด.....อาชีพ.....

ขอยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตจัดตั้ง.....

ที่.....ซึ่งตั้งอยู่ถนน.....
(นามสถานที่)

หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....เพื่อการผัง เเข เก็บ

ได้เสนอแผนที่แสดงเขต.....

กับบริเวณใกล้เคียงแนบมาพร้อมคำร้องขอรับอนุญาตนี้มาด้วยแล้ว

.....

ผู้ขออนุญาต

หมายเหตุ

ถ้าขออนุญาตทำการแต่บางอย่างก็ให้ชี้คำที่ไม่ต้องการออก ถ้าเป็นการร้องขอต่อใบอนุญาต
ไม่ต้องแสดงแผนที่

ใบอนุญาติให้จัดตั้งสถานและอาปนสถาน

ใบอนุญาติที่.....

อนุญาติให้.....

นาม.....อายุ.....ปี ชาติ.....บังคับ.....

จัดตั้ง.....ที่.....
(นามสถานที่)

ซึ่งตั้งอยู่ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....เพื่อทำการ.....
.....ได้

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....

นายกเทศมนตรี เมืองลำปาง

ใบอนุญาตินี้สิ้นอายุในวันที่ ๓๑ เดือนมีนาคม ของปีที่ ๕ นับแต่ปีที่ได้รับอนุญาติ

แบบคำร้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดการบำรุงรักษาสถานและอาปนสถาน

สถานที่เขียน.....

วัน เดือน ปี.....

ถึงคณะกรรมการเมืองลำปาง

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี
(นามและนามสกุล)

ชาติ.....บังคับ.....ตั้งบ้านเรือนอยู่เลขที่.....

ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....อาชีพ.....

ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดการบำรุงรักษา.....

ที่.....ซึ่งตั้งอยู่ถนน.....หมู่ที่.....
(นามสถานที่)

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

.....
ผู้ขออนุญาต

ข้าพเจ้าขอตั้งให้ผู้ยื่นคำร้องฉบับนี้เป็นผู้จัดการบำรุงรักษา.....
ในสถานที่ตั้งระบุไว้ข้างบนนี้

.....
เจ้าของสถานและอาปนสถาน

ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการบำรุงรักษาสถานและอาปนสถาน

ใบอนุญาตที่.....

อนุญาตให้.....

นาม.....อายุ.....ปี ชาติ.....

บังคับ.....เป็นผู้จัดการบำรุงรักษา.....

ที่.....หมู่ที่.....อำเภอ.....

(นามสถานที่)

จังหวัด.....

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....

พนักงานท้องถิ่น

ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุในวันที่ ๓๑ เดือนมีนาคม ของปีที่ ๓ นับแต่ที่ได้รับอนุญาต

ทะเบียนแสดงกิจการของสุสานและฌาปนสถาน

อันดับ	วัน เดือน ปี ที่รับเข้าฝัง หรือเก็บ	นามและ นามสกุล ของผู้ตาย	อายุ	ที่อยู่	ทายาท โรคอะไร	วันตาย	มรณบัตร เลขที่ แฉางหรือคำบด	นาม เจ้าของ หรือผู้ค การศพ	ที่อยู่ของ เจ้าของหรือ ผู้จัดการศพ	จัดการ อย่างไร เผา ฝัง เก็บ	ศพจากกร อย่างไร เมื่อใด	พบศพ

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง ความคุมสัตว์ซึ่งเป็นเหตุรำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน

พุทธศักราช ๒๔๘๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๔ เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของข้าหลวงประจำจังหวัด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า " เทศบัญญัติเรื่องความคุมสัตว์ซึ่งเป็นเหตุรำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน พุทธศักราช ๒๔๘๕ "

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

" เจ้าพนักงานท้องถิ่น " หมายความว่า คณะเทศมนตรีเมืองลำปาง

" พนักงานเจ้าหน้าที่ " หมายความว่า บุคคลผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบให้ ปฏิบัติการ

ตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๔ เมื่อพ้นกำหนด ๓ เดือน นับแต่วันใช้เทศบัญญัตินี้แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อย ช้าง ม้า โค กระบือ ล่อ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ในถนนหลวงที่ยาวคานพาหนะสัญจรซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลเมืองลำปาง

ข้อ ๕ เมื่อปรากฏว่าผู้ใดปล่อยหรือเลี้ยงสัตว์โดยฝ่าฝืนข้อ ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับและนำสัตว์นั้นไปกักไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้

ข้อ ๖ เมื่อได้จับและนำสัตว์มากักไว้ตามความในข้อก่อนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศไว้ ณ ที่สำนักงานเทศบาลแจ้งให้ผู้นั้นเป็นเจ้าของมารับคืนไป

ข้อ ๗ เมื่อใดกักสัตว์ใดไว้เกินกว่า ๕ วัน ไม่มีเจ้าของมารับคืน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจำหน่ายสัตว์นั้นเสียโดยขายทอดตลาดหรือถ้าเห็นว่าสัตว์นั้นมีราคาเล็กน้อยหรือเป็นสัตว์ที่เจ็บป่วยหรือไม่ควร จะจำหน่ายต่อไปโดยให้ผู้อื่นไต่ถามเองด้วยกันให้ทำลายเสียโดยวิธีที่สมควร ถ้าปรากฏว่าสัตว์ที่ถูกกักนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน โดยแพทย์หรือสัตวแพทย์ ได้ตรวจและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะทำลายสัตว์นั้นเสียก่อนกำหนด ๕ วัน ก็ได้

ข้อ ๘ สัตว์ใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้ในกรณีที่มีเจ้าของมารับคืนไป เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าเลี้ยงดูสัตว์เป็นรายตัวโดยอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง เชือกหนึ่งวันละ ๔.๐๐ บาท
- (๒) ม้า โค กระบือ ล่อ ตัวหนึ่งวันละ ๐.๕๐ บาท
- (๓) สุกร แพะ แกะ ตัวหนึ่งวันละ ๐.๑๕ บาท

(๔) หาน เบ็ด โก่ ตัวหนึ่งวันละ ๐.๐๕ บาท

ข้อ ๕ ในกรณีที่ได้ขายทอดตลาดสัตว์ที่กักไว้ไปตามความในข้อ ๓ ให้หักค่าใช้จ่ายและค่า-
เลี้ยงดูไว้จากจำนวนเงินที่ขายได้เหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของรับไป

ข้อ ๑๐ ผู้ใดละเมิดข้อ ๔ แห่งเทศบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา ๕ แห่ง
พระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๕

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

(ลงชื่อ)

พ. มดาร์ภะระบิน

(นายแพทย์ มดาร์ภะระบิน)

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) ก.ส. กเสมอประสาน

(นายกเสมอ สุวรรณสวัสดิ์ กเสมอประสาน)

ข้าหลวงประจำจังหวัดลำปาง

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง ความคุ้มครองซึ่งเป็นที่รำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๒๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๒๕ เทศบาลเมืองลำปางจึงตราเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปางไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองซึ่งเป็นที่รำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๒๕"

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่องความคุ้มครองซึ่งเป็นที่รำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน พุทธศักราช ๒๕๒๕ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

" ข้อ ๔ สัตว์ใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้ ในกรณีที่มีเจ้าของขอรับคืนไป เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าเลี้ยงดูสัตว์เป็นรายตัว ในอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ข้างเขือกหนึ่งวันละ ๑๐๐ บาท
- (๒) ม้า โค กระบือ ลอ ตัวหนึ่งวันละ ๕๐ บาท
- (๓) สุนัข แพะ แกะ ตัวหนึ่งวันละ ๓๐ บาท
- (๔) ห่าน เป็ด ไก่ ตัวหนึ่งวันละ ๕ บาท

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ แห่งเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่องความคุ้มครองซึ่งเป็นที่รำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน พุทธศักราช ๒๕๒๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

" ข้อ ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๒๕ "

ข้อ ๕ ให้คณะเทศมนตรีเมืองลำปาง มีหน้าที่รักษาการให้ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ และให้อำนาจออกระเบียบข้อบังคับตามที่เห็นสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๒๕

(ลงชื่อ) เรื่อง เชื้อนกแก้ว
(นายเรื่อง เชื้อนกแก้ว)
นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ
(ลงชื่อ) ยุทธ แก้วสัมฤทธิ์
(นายยุทธ แก้วสัมฤทธิ์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง ความคุ้มครองซึ่งปรากฏว่าไม่มีเจ้าของ พุทธศักราช ๒๔๘๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติสภาเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๕
เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกอบด้วยคำแนะนำและ
ยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของข้าหลวงประจำจังหวัดดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า " เทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองซึ่งปรากฏว่าไม่มีเจ้าของ พุทธศักราช ๒๔๘๕ "
- ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลแล้วแต่วัน
- ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้
 - " เจ้าพนักงานท้องถิ่น " หมายความว่า คณะเทศมนตรีเมืองลำปาง
 - " พนักงานเจ้าหน้าที่ " หมายความว่า บุคคลซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบไปปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้
- ข้อ ๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พบสุนัขซึ่งปรากฏว่าไม่มีเจ้าของในถนนหรือที่สาธารณะใด ๆ ให้มีอำนาจจับและนำไปกักไว้ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้
- ข้อ ๕ ถ้าสุนัขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่นำไปกักไว้ตามข้อ ๔ นั้นมีเจ้าของ ให้เจ้าของรับคืนจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ แต่ต้องเสียค่าเลี้ยงรักษาเป็นรายตัวสุนัข วันละ ๑๐ สตางค์
- ข้อ ๖ เมื่อได้กักสุนัขไว้เกินกว่า ๗ วัน ไม่มีเจ้าของมารับคืน เจ้าพนักงานท้องถิ่นเมื่ออำนาจทำลายสุนัขนั้นเสียโดยวิธีที่เหมาะสม แต่ถาปรากฏว่าสุนัขที่ถูกกักนั้นเป็นโรคกลัวน้ำ หรือโรคติดต่ออาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน โดยแพทย์หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะทำลายสุนัขนั้นเสียก่อนกำหนด ๗ วันก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕

(ลงชื่อ) พ. มลารักษ์ระบีน
(นายแพทย์ มลารักษ์ระบีน)
นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ
(ลงชื่อ) ก.ส. กเสมอประสาน
(นายกเสมอ สุวรรณสวัสดิ์ กเสมอประสาน)
ข้าหลวงประจำจังหวัดลำปาง

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง ความคุ้มครองสุนัขหรือสัตว์อื่นซึ่งเป็นหรือแสดงอาการว่าเป็นโรคกลัวน้ำ

พุทธศักราช ๒๔๘๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกอบกับคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของข้าหลวงประจำจังหวัด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า " เทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองสุนัขหรือสัตว์อื่นซึ่งเป็นหรือแสดงอาการว่าเป็นโรคกลัวน้ำ พุทธศักราช ๒๔๘๕ "

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

" เจ้าพนักงานท้องถิ่น " หมายความว่า คณะเทศมนตรีเมืองลำปาง

" พนักงานเจ้าหน้าที่ " หมายความว่า บุคคลซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบไปปฏิบัติการ

ตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๔ เมื่อพ้นกำหนด ๓ เดือน นับแต่วันใช้เทศบัญญัตินี้แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขหรือสัตว์อื่นซึ่งเป็นหรือแสดงอาการว่าเป็นโรคกลัวน้ำในถนน และที่สาธารณะทุก ๆ แห่ง ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลเมืองลำปาง

ข้อ ๕ สุนัขหรือสัตว์อื่นซึ่งเป็นหรือแสดงอาการว่าเป็นโรคกลัวน้ำ มักมีอาการดังต่อไปนี้คือ ซึม หางตก คอแข็ง ตัวแข็ง วิ่งไม่ตรงทาง กลืนน้ำยาก กัดคน สัตว์หรือสิ่งอื่น ๆ

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พบสุนัขหรือสัตว์ซึ่งเห็นว่าเป็นหรือแสดงอาการว่าเป็นโรคกลัวน้ำในที่ ใดๆ ระบุไว้ในข้อ ๔ ให้มีอำนาจจับและนำไปกักไว้เพื่อพิสูจน์อาการในที่ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ แคนสุนัขหรือสัตว์นั้นหนีเข้าไปในสถานที่หรือเคหะสถานของเอกชน พนักงานเจ้าหน้าที่จะติดตามเข้าไปได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือเคหะสถานนั้นแล้ว

ข้อ ๖ สุนัขหรือสัตว์ซึ่งเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่จับและนำไปกักไว้ตามข้อ ๕ นั้น ถ้าแพทย์หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรว่าเป็นโรคกลัวน้ำ หรือโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำลายเสีย

แต่ถ้าแพทย์หรือสัตวแพทย์ให้ความเห็นเห็นว่า สุนัขหรือสัตว์นั้นไม่เป็นโรคกลัวน้ำหรือโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศไว้ ณ ที่สำนักงานเทศบาล แจ้งให้เจ้าของมารับคืนไป

ข้อ ๗ เมื่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นได้ปิดประกาศไว้ตามข้อ ๖ วรรค ๒ ครบ ๕ วัน แล้วไม่มีเจ้าของมารับคืนสุนัขหรือสัตว์ที่กักไว้แล้วนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายสุนัขหรือสัตว์นั้นเสีย โดยวิธีที่สมควร

หรือจะจำหน่ายเสียโดยวิธีขายทอดตลาดก็ได้

ถ้ามีเจ้าของมาขอรับคืนหรือสัปดาห์นั้นคืน เจ้าของต้องเสียค่าเลี้ยงรักษาสุนัขหรือสัตว์นั้นเป็นรายตัววันละ ๑๕ สตางค์

ข้อ ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจับสุนัขหรือสัตว์อื่นที่เป็น หรือแสดงอาการว่าเป็นโรคกลัวน้ำที่พบในเคหะสถานหรือสถานที่ของเอกชนและนำไปจัดการตามเทศบัญญัตินี้ได้เมื่อได้รับคำร้องขอหรืออนุญาตของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือเคหะสถานนั้น

ข้อ ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๘ แห่งเทศบัญญัติมีความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔

(ลงชื่อ) พ. มลารักษ์ระบีน
(นายแพ มลารักษ์ระบีน)
นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) ก.ส. กเสมอประศาสน์
(นายกเสมอ สุวรรณสวัสดิ์ กเสมอประศาสน์)
ข้าหลวงประจำจังหวัดลำปาง

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พุทธศักราช ๒๕๑๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๑๕ และมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๑๕ บังคับในเขตเทศบาลทุกเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๙ เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า " เทศบัญญัติเรื่องป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พุทธศักราช ๒๕๑๙ "
- ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่

สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

" เจ้าพนักงานท้องถิ่น " หมายความว่า คณะเทศมนตรี

" เจ้าพนักงานสาธารณสุข " หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีว่ากระทรวง

สาธารณสุข แต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๑๕

ข้อ ๔ ผู้ใดเลี้ยงสุนัขอายุตั้งแต่ ๓ เดือนขึ้นไปไว้ในครอบครอง ต้องนำสุนัขนั้นไปแสดงความ

จำนงขอรับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุข ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้นำประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด วัน เวลา และสถานที่ซึ่งต้องนำสุนัขไปรับการฉีดวัคซีนดังกล่าวข้างตน

ข้อ ๕ สุนัขตัวใดได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขออกไปสำคัญรับรองการ

ฉีดวัคซีนและมอบเหรียญซึ่งมีอักษร " ซึ่งมีความหมายว่าได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าแล้ว " และมีเลขหมายทะเบียนให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองไปติดหรือแขวนไว้ที่ปลอกคอสุนัข เป็นเครื่องหมายประจำตัวสุนัข

ใบสำคัญรับรองการฉีดวัคซีนนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองจะต้องเก็บรักษาไว้เพื่อเอารตรวจสอบและเพื่อไปรับการฉีดวัคซีนอีก และในโอกาสที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองจะนำสุนัขเดินทางไปในนอกเขตเทศบาลเมืองลำปาง ให้นำใบสำคัญรับรองการฉีดวัคซีนนี้ไปด้วยทุกครั้งที่จะเดินทาง

ข้อ ๖ เมื่อพ้นกำหนดการฉีดวัคซีนตามวัน เวลา และสถานที่ ตามที่ใดกำหนดแล้ว เจ้าพนักงาน

สาธารณสุข จะกำจัดสุนัขที่ไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือที่ไม่มีเครื่องหมายหรือใบสำคัญแสดงว่าได้รับการฉีดวัคซีนตามกำหนด โดยวิธีการวางยาเบื่อหรือวิธีอื่นใดที่เห็นสมควร และนำซากสุนัขที่กำจัดไปฝังหรือเผาตามแต่เห็นสมควร เพื่อไม่ให้ส่งกลิ่นรำคาญแก่ชาวบ้าน

ข้อ ๗ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท

ข้อ ๘ โทษนายกเทศมนตรีเมืองลำปาง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๑๔

(ลงชื่อ)

บุญเทียน สุวรรณรัตน์

(นางบุญเทียน สุวรรณรัตน์)

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) ไสว ศิริมงคล

(นายไสว ศิริมงคล)

ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔
เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องการจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน"
พุทธศักราช ๒๔๘๖"

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศปิดไว้โดยเปิดเผย
ณ ที่สำนักงานเทศบาลเมืองลำปาง และที่ชุมชนในท้องถิ่นแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ นับตั้งแต่วันที่ใช้เทศบัญญัตินี้เป็นต้นไป ไหยกเลิกเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง การเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล พุทธศักราช ๒๔๘๐

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า คณะเทศมนตรีเมืองลำปาง

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานที่รัฐบาลแต่งตั้งไว้มีอำนาจ

หน้าที่ตรวจตราดูแลและรับผิดชอบ ในการดำเนินการสาธารณสุขตามบทแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข
พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในท้องถิ่นที่ใช้เทศบัญญัตินี้

"มูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ภาชนะใช้แล้ว
และซากสัตว์ รวมตลอดถึงวัตถุอื่นใดซึ่งเก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

ข้อ ๕ ผู้ครอบครองอาคาร หรือเคหะ ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอย และไว้ที่รองรับนั้นเป็นที่
รับมูลฝอยในอาคารหรือเคหะในครอบครองของตน

ข้อ ๖ ที่รองรับมูลฝอยจะต้องไม่รั่วและมีฝาครอบมิดชิดกันแมลงวันและสัตว์ได้ ตามแบบของ
เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามแบบที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีกลิ่นซึ่งมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อนในถนนสาธารณะ
หรือที่สาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า แม่น้ำ คลอง ตรอก คู สระน้ำ ร่องน้ำ และบ่อน้ำสาธารณะ เว้นแต่ในที่ซึ่ง
เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้จัดไว้เฉพาะ หรือโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้งสิ่งปฏิกูล เช่น อุจจาระ ปัสสาวะ หรือวัตถุอื่นใดซึ่งเป็น
สิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็นลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ ๙ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือเขตใดควรทำการเก็บขนมูลฝอยไปทำการกำจัด
ในกองควบคุมสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกค่าธรรมเนียมเก็บขน เมื่อได้หนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ เคหะ
หรืออาคาร ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หรือเมื่อได้ประกาศกำหนดเขตเก็บขนมูลฝอยไว้ ณ ที่เปิดเผย
ในเขตที่กำหนดไม่น้อยกว่า ๓ แห่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่
เคหะ หรืออาคาร จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

แต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนมูลฝอยจากสถานที่เคหะหรืออาคารซึ่งตนครอบครองโดยเสียค่าธรรมเนียมการเก็บ
ขนตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัติ ห้ามมิให้จ้างหรือใ้ผู้อื่นในการนี้

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดรับจ้างทำการเก็บขนมูลฝอย จากสถานที่ เคหะ หรืออาคาร ซึ่งอยู่ในเขต
เก็บขนมูลฝอยที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ประกาศแล้วตามความในข้อ ๙ เว้นแต่ได้รับอนุญาตให้จัดทำในความควบคุม
ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ผู้ครอบครองสถานที่ เคหะ หรืออาคารซึ่งอยู่นอกเขตเก็บขนขยะมูลฝอย ตามความใน
ข้อ ๙ และผู้ครอบครองสถานที่ เคหะ หรืออาคาร ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีข้อกำหนดให้กำจัดมูลฝอยตามข้อ ๙
ต้องกำจัดมูลฝอยโดยวิธีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ หรือโดยการเผาหรือฝังหรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งไม่ขัดต่อ
สุขลักษณะ

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้เป็นเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น ทำการขน ขุ่ย ขี้ขี้ หรือขุค
ซึ่งมูลฝอยในท้องรับมูลฝอย รถขนมูลฝอย หรือสถานที่เก็บมูลฝอยใด ๆ ของท้องถิ่น

ข้อ ๑๓ ผู้ครอบครองสถานที่ เคหะ หรืออาคาร ต้องรักษามริเวณสถานที่ เคหะหรืออาคาร
ในความครอบครองของตนไม่ให้มูลฝอยรก หรือสิ่งเประอะเมื่อนี้ในประการอันขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติมีความผิดตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๕

มาตรา ๒๗

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๖

(ลงชื่อ) พ. มลารักษ์ระบิณ

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) ก.ส. เกษมประศาสน์

ข้าหลวงประจำจังหวัดลำปาง

อัตราค่าธรรมเนียมการ เก็บขนมูลฝอย

รายการ	บาท	สต.
ค่าเก็บขนมูลฝอย		
ก. ค่าเก็บขนมูลฝอยประจำเดือนสำหรับอาคารหรือเกาะวันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร เดือนละ วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร เดือนละ วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร เดือนละ วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร เดือนละ ถ้าวันใดต้องเก็บขนมูลฝอยเกินกว่าปริมาณประจำวันซึ่งตกลงไว้กับเจ้าหน้าที่ ค่าเก็บขนส่วนที่เกินทุก ๆ ๑๐ ลิตร หรือเศษของ ๑๐ ลิตร	-	๒๐ ๓๐ ๔๐ ๕๐ ๖๐
ข. ค่าเก็บขนมูลฝอยประจำเดือนสำหรับตลาด โรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานที่ มีมูลฝอยมาก วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ วันหนึ่งเกินกว่า ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษ ของลูกบาศก์เมตร เดือนละ ถ้าวันใดต้องเก็บขนมูลฝอยเกินกว่าปริมาณประจำวันซึ่งตกลงไว้กับเจ้าหน้าที่ ค่าเก็บขนส่วนที่เกินทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษลูกบาศก์เมตร	๕ ๕	- -
ค. ค่าเก็บขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่ง ๆ ถ้าไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตรครั้งละ ถ้าเกินกว่า ๑ ลูกบาศก์เมตรเศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๓ ๓	- -

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเประเปื้อน (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๕

- อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ และ
มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ เทศบาลเมืองลำปางออาเทศบัญญัติ
ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของข้าหลวงประจำจังหวัด ดังต่อไปนี้
- ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า " เทศบัญญัติเรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเประเปื้อน (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๔๘๕ "
- ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้รับประกาศไว้โดยเบ็ดเตล็ดที่ -
สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน
- ข้อ ๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัติ เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเประเปื้อน
พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัตินี้แทน

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๔๘๕

(ลงนาม) น. สุวสิน

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงนาม) พวง สุวรรณรัฐ

ข้าหลวงประจำจังหวัดลำปาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขนมูลฝอย
 ทศนายเทศบัญญัติ เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเประเปื้อน (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๕๕

เลขที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	ค่าเก็บขนมูลฝอย			
	ก. ค่าเก็บขนมูลฝอยประจำเดือน สำหรับอาคารหรือเคหะ			
	วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร		เดือนละ ๒	-
	วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร		เดือนละ ๓	-
	วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร		เดือนละ ๔	-
	วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร		เดือนละ ๕	-
	วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร		เดือนละ ๖	-
	ถ้าวันใดของเก็บขนมูลฝอยเกินกว่าปริมาณประจำวัน ซึ่งตกลงไว้กับ เจ้าหน้าที่ คำนวณส่วนที่เกินทุก ๆ ๑๐ ลิตร หรือเศษของ ๑๐ ลิตร		๑	-
	ข. ค่าเก็บขนมูลฝอยประจำเดือน สำหรับตลาด โรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานที่ซึ่งมีมูลฝอยมาก			
	วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร		เดือนละ ๕๐	-
	วันหนึ่งเกินกว่า ๑ ลูกบาศก์เมตร คำนวณทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือ เศษของลูกบาศก์เมตร		เดือนละ ๕๐	-
	ถ้าวันใดของเก็บขนมูลฝอยเกินกว่าปริมาณประจำวัน ซึ่งตกลงไว้กับ เจ้าหน้าที่ คำนวณส่วนที่เกินทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษลูกบาศก์ เมตร		๑๐	-
	ค. ค่าเก็บขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว ครั้งหนึ่ง ๆ ถ้าไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์ เมตร		ครั้งละ ๒๕	-
	ถ้าเกินกว่า ๑ ลูกบาศก์เมตร เศษเกินครั้งลูกบาศก์เมตร ให้คิด เท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร		ลูกบาศก์เมตรละ ๒๕	-

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน (ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๗๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๙๐ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสภาวาระพิเศษ พุทธศักราช ๒๔๘๘ มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสภาวาระพิเศษ (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๐๕ เทศบาลเมืองลำปางจึงตราเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของผู้อำนวยการจังหวัดลำปาง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องการจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๒๐"

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมตามบัญญัติต่อท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๑๕ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมตามบัญญัติต่อท้ายเทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๔ แห่งเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน พุทธศักราช ๒๕๑๖ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

" ข้อ ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท "

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๒ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๒๐

(ลงชื่อ) บุญเทียม สุวรรณรัตน์
(นางบุญเทียม สุวรรณรัตน์)
นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) ทองยอด กลิ่นทอง
(นายทองยอด กลิ่นทอง)

อัยการจังหวัดลำปาง รักษาการแทน
ผู้อำนวยการจังหวัดลำปาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขนมูลฝอย
 ทศนายเทศบัญญัติ เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน (ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๕๒๐

ลำดับที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	ค่าเก็บขนมูลฝอย			
	ก. ค่าเก็บขนมูลฝอยประจำเดือน สำหรับอาคารหรือเคหะ			
	วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร	เดือนละ	๔	-
	วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร	เดือนละ	๖	-
	วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร	เดือนละ	๘	-
	วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร	เดือนละ	๑๐	-
	วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร	เดือนละ	๑๒	-
	ถ้าวันใดต้องเก็บขนมูลฝอยเกินกว่าปริมาณประจำวันซึ่งตกลงไว้กับ เจ้าหน้าที่ ค่าเก็บขนส่วนที่เกินทุก ๆ ๑๐ ลิตร หรือเศษของ ๑๐ ลิตร		๑	-
	ข. ค่าเก็บขนมูลฝอยประจำเดือน สำหรับตลาดหรือโรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานที่ซึ่งมีมูลฝอยมาก			
	วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๔๐	-
	วันหนึ่งเกินกว่า ๑ ลูกบาศก์เมตร คาชนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๔๐	-
	ถ้าวันใดต้องเก็บขนมูลฝอยเกินกว่าปริมาณประจำวันซึ่งตกลงไว้กับ เจ้าหน้าที่ คาชนส่วนที่เกินทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของ ๑ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๑๐	-
	ค. ค่าเก็บขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว ครั้งหนึ่ง ๆ ถ้าไม่เกิน			
	๑ ลูกบาศก์เมตร	ครั้งละ	๒๕	-
	ถ้าเกินกว่า ๑ ลูกบาศก์เมตร เศษเกินครั้งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ	๒๕	-

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งเปราะอะเปื้อน (ฉบับที่ ๔)
พุทธศักราช ๒๕๒๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาชนสุช พุทธศักราช ๒๕๒๔ และ
มาตรา ๓ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาชนสุช (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๒๓ กฎกระทรวง
(พ.ศ. ๒๕๒๔) ข้อ ๒ เทศบาลเมืองลำปาง จึงตราเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาล
เมืองลำปางและโดยอนุมัติของวุฒาราชการจังหวัดลำปาง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง การกำจัดมูลฝอย
และสิ่งเปราะอะเปื้อน (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๒๔"

ข้อ ๒ เทศบัญญัติให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย
ณ ที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมตามบัญญัติกอลหายเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะอะเปื้อน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๒๐ ข้อ ๓ และให้ใช้อัตราค่า
ธรรมเนียมตามบัญญัติกอลหายเทศบัญญัติแทน

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกข้อความตามเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง การกำจัดมูลฝอย
และสิ่งเปราะอะเปื้อน พุทธศักราช ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๒๐ ข้อ ๔ และให้ใช้
ข้อความดังต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติที่มีความผิดของระวางโทษตามกำหนดไว้ในมาตรา ๖๓, ๗๔
แห่งพระราชบัญญัติสภาชนสุช พุทธศักราช ๒๕๒๔"

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกข้อความตามเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปางเรื่อง การกำจัดมูลฝอย
และสิ่งเปราะอะเปื้อน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๒๐ ข้อ ๕ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ ให้กอละเทศมนตรีเมืองลำปาง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ และให้มี
อำนาจออกระเบียบข้อบังคับตามที่เห็นสมควร"

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๒๔

(ลงชื่อ) เรื่อง เชื้อนแก้ว
(นายเรื่อง เชื้อนแก้ว)

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) ยุทธิ แก้วสัมฤทธิ์
(นายยุทธิ แก้วสัมฤทธิ์)
วุฒาราชการจังหวัดลำปาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขนมูลฝอย
 ทอหายเทศบัญญัติ เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเประเปื้อน (ฉบับที่ ๔)

พุทธศักราช ๒๕๒๙

ลำดับที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	การเก็บขนมูลฝอย			
	ก. การเก็บขนมูลฝอยประจำเดือนสำหรับอาคารหรือเคหะ			
	วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร	เดือนละ	๑๐	-
	วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร	เดือนละ	๑๕	-
	วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร	เดือนละ	๒๐	-
	วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร	เดือนละ	๒๕	-
	วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร	เดือนละ	๓๐	-
	วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร	เดือนละ	๔๐	-
	วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร	เดือนละ	๕๐	-
	วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร	เดือนละ	๖๐	-
	วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	เดือนละ	๗๐	-
	ข. การเก็บขนมูลฝอยประจำเดือนสำหรับตลาด โรงงานอุตสาหกรรมหรือ			
	สถานที่ซึ่งมีมูลฝอยมาก วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๒๐๐	-
	วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือ			
	เศษลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๒๐๐	-
	ค. การเก็บขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร			
		ครั้งละ	๑๕๐	-
	เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตรหรือ			
	เศษลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐	-

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง ความคุ้มครองเรขาย

พุทธศักราช ๒๔๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๔๘ เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของข้าหลวงประจำจังหวัด ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า " เทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองเรขาย พุทธศักราช ๒๔๕๐ "
- ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่สำนักงานเทศบาล และที่ชุมนุมชนในท้องถิ่นแล้วเจ็ดวัน
- ข้อ ๓ ในยกเล็กเทศบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองการเรขาย พุทธศักราช ๒๔๕๐ ตั้งแต่วันที่ใช้เทศบัญญัตินี้เป็นต้นไป
- ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้
 - " เจ้าพนักงานท้องถิ่น " หมายความว่า คณะเทศมนตรีเมืองลำปาง
 - " เจ้าพนักงานสาธารณสุข " หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐบาลแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจตราดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุข ตามบทแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๔๘ ในท้องถิ่นที่ใช้เทศบัญญัตินี้
 - " ผู้เรขาย " หมายความว่า ผู้นำอาหาร น้ำแข็ง หรือสิ่งของอย่างอื่นที่ขายเรขายในที่ต่าง ๆ ไม่ว่าทางบกหรือทางน้ำ
- ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้เรขาย เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ใดเป็นผู้เรขายอยู่แล้ว ในวันที่ใช้เทศบัญญัตินี้ต้องขอรับใบอนุญาตภายในกำหนด ๕๐ วัน นับแต่วันที่ใช้เทศบัญญัตินี้
- ข้อ ๖ ในการร้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้เรขาย เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร และผู้ขอรับใบอนุญาตไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๔๘ ก็ให้ออกใบอนุญาตตามแบบที่ใดกำหนดไว้และตามประเภทผู้เรขาย ดังกำหนดไว้ในข้อ ๗
- ข้อ ๗ ให้จำแนกประเภทผู้เรขายตามลักษณะของสินค้าเป็น ๖ ประเภท คือ
 - ๑. ผู้เรขายเนื้อสดต่าง ๆ เช่น เนื้อโค เนื้อสุกร ปลา หอย ฯลฯ
 - ๒. ผู้เรขายอาหารสุก ซึ่งผู้ซื้อบริโภคได้ทันที ไม่ว่าจะปรุงไว้แล้วเสร็จหรือจะปรุงเมื่อมีผู้ซื้อ เช่น ข้าวแกง กวยเตี๋ยว ขนมต่าง ๆ
 - ๓. ผู้เรขายเครื่องดื่มต่าง ๆ เช่น กาแฟ ไอศกรีม น้ำแข็ง น้ำหวาน ฯลฯ
 - ๔. ผู้เรขายอาหารแห้ง เครื่องเค็ม และของหมักดอง เช่น หมม กระเทียม น้ำตาล กะปิ น้ำปลา หอยดอง เครื่องกระป๋อง
 - ๕. ผู้เรขายผักสด พืชสด และผลไม้

๖. ผู้เรขายสิ่งของต่าง ๆ นอกจากอาหาร

ข้อ ๘ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เป็นผู้เรขาย ตามประเภทผู้เรขาย และตาม อัตราทายเทศบัญญัติ

ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้เรขายประเภทใดประเภทหนึ่ง จะขอเปลี่ยนใบอนุญาตเป็นผู้เรขาย ประเภทอื่นที่ตนไม่ได้รับอนุญาตก็ได้ โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม เว้นแต่ใบอนุญาตที่ขอเปลี่ยนใหม่มีอัตรา- ค่าธรรมเนียมสูงกว่าใบอนุญาตที่มีอยู่แล้วเท่าใด จึงต้องเสียเพิ่มขึ้นอีกเท่านั้น

ข้อ ๑๐ ใบอนุญาตฉบับหนึ่ง ให้ใช้ได้เฉพาะสินค้าประเภทเดียว ซึ่งจำแนกไว้ในข้อ ๗. และให้ ใช้ผู้ได้รับใบอนุญาตกับผู้ช่วย ซึ่งได้ระบุชื่อในใบอนุญาตอีกไม่เกินสองคน

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้เรขายประเภทหนึ่ง ทำการเรขายสินค้าซึ่งจะต้องรับ ใบอนุญาตเป็นผู้เรขายอีกประเภทหนึ่ง เว้นแต่ขายไปในฐานะเป็นเครื่องอุปกรณ์หรือเครื่องประกอบสินค้าที่ตน ขายได้โดยชอบ

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตเรขายไม่ว่าประเภทใดจะต้อง

๑. รักษาเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรขายให้สะอาด
๒. แต่งกายให้สะอาด และจัดให้ผู้ช่วยแต่งกายให้สะอาดในขณะทำการเรขาย
๓. ปฏิบัติการอื่นให้คงควยสุจริตตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๓ ในการขาย ทำ ประกอบ ปรุง หรือสะสมอาหารหรือน้ำแข็ง ผู้รับใบอนุญาตเรขาย ต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อกำหนดต่อไปนี้ด้วยคือ

๑. ใช้เครื่องชกปิดอาหาร น้ำแข็ง และภาชนะเครื่องใช้สำหรับประกอบ หรือปรุงอาหาร หรือน้ำแข็ง ให้พ้นฝุ่นละอองหรือแมลงวัน และต้องรักษาเครื่องปกปิดนั้นให้สะอาดและใช้การได้คงอยู่เสมอ
๒. ใช้น้ำสะอาดในการปรุง แร่ ด่างอาหาร น้ำแข็ง และภาชนะเครื่องใช้
๓. ใช้ภาชนะใส่เครื่องใช้ที่ใส่ของบริโภค หรือที่ใช้ในการบริโภคที่สะอาด และต้องล้าง และรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

๔. ใช้วัตถุที่สะอาดหรือใสของให้กับผู้ซื้อ

๕. ไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วย หรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อหรือโรคผิวหนัง

ที่ปรากฏเป็นผู้ขาย ทำ ประกอบ ปรุง หรือสะสมอาหารและน้ำแข็ง

ข้อ ๑๔ ห้ามผู้รับใบอนุญาตมิให้เป็นผู้เรขาย เมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อซึ่งระบุไว้ ดังต่อไปนี้ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจ ปรากฏว่าตนเป็นพาหะ และได้รับแจ้งความ เป็นหนังสือ แล้วว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อซึ่งระบุไว้ดังต่อไปนี้คือ

๑. วัณโรค
๒. โรคเรื้อน
๓. อหิวาตกโรค
๔. ไข้รากสาด
๕. โรคบิด

๖. โรคผิวหนังต่าง ๆ อันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม

๗. โรคติดต่ออันตรายต่าง ๆ

ข้อ ๑๕ เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๑ ปี นับแต่วันไร้เทศบัญญัตินี้ ห้ามมิให้บุคคลผู้ใดทำการ เราย ในเขตเทศบาลที่กำหนดไว้ต่อไปนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น คือในเขตถนนที่ ๑ สถานที่ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ปิดประกาศห้ามไว้

ข้อ ๑๖ ในระหว่างเวลา ๒๔.๐๐ น. ถึง ๐๕.๐๐ น. ห้ามมิให้ผู้ใดเรขายอาหารซึ่งระบุไว้ต่อไปนี้

๑. อาหารทุกประเภทซึ่งจำแนกไว้ในข้อ ๗ ตั้งแต่ประเภท ๑ ถึง ๕

ข้อ ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติ-
สาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๕๕

ข้อ ๑๘ ผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้เรขายคนใดกระทำความผิด โดยฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อหนึ่งข้อใด เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตใดคราวหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตต้องถูกพัก ใ้ใบอนุญาตมา ๒ ครั้งแล้ว ถ้าขึ้นกระทำความผิดอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตเสีย แทนการสั่งพักไว้ก็ได้

ข้อ ๑๙ เมื่อปรากฏเห็นว่า ผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้เรขายคนใดเป็นโรคติดต่อหรือเป็นพาหะ-
โรคติดต่อที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้เป็นผู้เรขายต่อไปจะเป็นอันตราย ต่อสุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสีย

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๕๐

(ลงชื่อ)

มดาร์กกระบิน

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงชื่อ)

บุญฤทธิ์ เกษมสันต์

(ม.จ.บุญฤทธิ์ เกษมสันต์)

ปลัดจังหวัด รักษาราชการแทน

ข้าหลวงประจำจังหวัดลำปาง

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เป็นผู้เรขาย

พุทธศักราช ๒๔๕๐

เลขที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียมคดี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	ผู้เรขายเนื้อสดต่าง ๆ	ฉบับละ	๒๕	ใบอนุญาตฉบับหนึ่ง ให้ใช้เฉพาะสินค้า ประเภทเดียวและ ผู้เรขาย จะต้อง เสียค่าธรรมเนียม เรื่องราวขอรับ ใบอนุญาตและค่า แม่พิมพ์ใบอนุญาต อีกแห่งหาก จาก ค่าธรรมเนียมใบ- อนุญาต
๒	ผู้เรขายอาหารสดซึ่งบริ โภคโคทันที	ฉบับละ	๒๕	
๓	ผู้เรขายเครื่องคัมต่าง ๆ	ฉบับละ	๒๕	
๔	ผู้เรขายอาหารแห้ง เครื่องเค็มและของหมักคอง	ฉบับละ	๒๕	
๕	ผู้เรขายผักสด พืชสดและผลไม้	ฉบับละ	๒๕	
๖	ผู้เรขายสิ่งของต่าง ๆ นอกจากอาหาร	ฉบับละ	๒๕	

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง ความคุ้มครองเรขาย (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๕ และ มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของข้าหลวงประจำจังหวัดดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัติเรื่องนี้ให้เรียกว่า " เทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองเรขาย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ "

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๑๖ แห่งเทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองเรขาย พุทธศักราช ๒๔๘๐ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

" ข้อ ๑๖ ให้ผู้เรขายทำการเรขายตั้งแต่เวลา ๔.๐๐ นาฬิกา จนถึงเวลา ๒๓.๐๐ นาฬิกา "

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองเรขาย พุทธศักราช ๒๔๘๐ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๕ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกตามเทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองเรขาย พุทธศักราช ๒๔๘๐ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๕

(ลงนาม)

น. สุวสิน

(นายนิยม สุวสิน)

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงนาม) พวง สุวรรณรัฐ

(นายพวง สุวรรณรัฐ)

ข้าหลวงประจำจังหวัดลำปาง

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เป็นผู้ رعขาย (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๕๕

เลขที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	ผู้ رعขายเนื้สดค่าง ๆ	๑	-	
๒	ผู้ رعขายอาหารสุกซึ่งบริโภคทันที	๑	-	
๓	ผู้ رعขายเครื่องคัมค่าง ๆ	๑	-	
๔	ผู้ رعขายอาหารแห้ง เครื่องเค้มและของหมักคอง	๑	-	
๕	ผู้ رعขายผักสด พืชสดและผลไม้	๑	-	
๖	ผู้ رعขายสิ่งของค่าง ๆ นอกจากอาหาร	๑	-	

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง ความคุ้มครองเรขาย (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๔๘๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔
เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติ
ของผูวราชการจังหวัด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัติให้เรียกว่า " เทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองเรขาย (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช
๒๔๘๘ "

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเบิกเผย ณ ที่
สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๑๖ แห่งเทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองเรขาย พุทธศักราช ๒๔๘๐
และยกเลิกข้อความในข้อ ๓ แห่งเทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองเรขาย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๘ เสียทั้งสิ้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๔๘๘

(ลงนาม)

รศมี จันทรวีโรจน์
(นายรศมี จันทรวีโรจน์)
นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงนาม) ท. บำรุงทรัพย์

ปลัดจังหวัด รักษาการแทน
ผูวราชการจังหวัดลำปาง

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย (ฉบับที่ ๔)

พุทธศักราช ๒๕๒๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติสภาราชการพิเศษ พุทธศักราช ๒๕๒๕ และ
มาตรา ๓ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาราชการพิเศษ (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๒๓ กฎกระทรวง (พ.ก.๒๕๒๔)
ข้อ ๒ เทศบาลเมืองลำปางจึงตราเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และ
โดยอนุมัติของผู้อำนวยการจังหวัดลำปาง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า " เทศบัญญัติเรื่องควบคุมผู้เร่ขาย (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช
๒๕๒๕ "

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่
สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามบัญชีท้ายเทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมผู้เร่ขาย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๕ ข้อ ๔ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียม -
ใบอนุญาตตามบัญชีท้ายเทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ใบอนุญาตที่ออกตามเทศบัญญัติก่อนใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ
ใบอนุญาตนั้น ๆ

ข้อ ๕ ให้คณะเทศมนตรีเมืองลำปาง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มี
หน้าที่ออกข้อบังคับตามที่เห็นสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๒๕

(ลงชื่อ) เรือง เชื้อนแก้ว
(นายเรือง เชื้อนแก้ว)
นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) ยุทธ แก้วสัมฤทธิ์
(นายยุทธ แก้วสัมฤทธิ์)
ผู้อำนวยการจังหวัดลำปาง

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เป็นผู้เร่ขาย (ฉบับที่ ๔)

พหุศักราช ๒๕๒๘

ลำดับที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	ผู้เร่ขายเนื้อสดต่าง ๆ	๔	-	
๒	ผู้เร่ขายอาหารสุกซึ่งบริโภคได้ทันที	๔	-	
๓	ผู้เร่ขายเครื่องสำอางต่าง ๆ	๔	-	
๔	ผู้เร่ขายอาหารแห้ง เครื่องเค็มและของหมักดอง	๔	-	
๕	ผู้เร่ขายผักสด พืชสด และผลไม้	๔	-	
๖	ผู้เร่ขายสิ่งของต่าง ๆ นอกจากอาหาร	๔	-	

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง การแต่งผม พุทธศักราช ๒๔๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๔๔
เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติ
ของข้าหลวงประจำจังหวัดดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องการแต่งผม พุทธศักราช ๒๔๕๐"

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงาน

เทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า คณะเทศมนตรีเมืองลำปาง

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐบาลแต่งตั้งให้มา

หน้าที่ตรวจโรคและรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุข ตามบทแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข
พุทธศักราช ๒๔๔๔ ในท้องถิ่นที่ใช้เทศบัญญัตินี้

"การแต่งผม" หมายความว่า รวมตลอดถึงการตัดผมหรือหนวด การโกนผม ชน หนวดหรือเครา
หรือการตัดหนวด การกันหน้าหรือคิ้ว การคิ้วหรือจัดทรงผม การสระผม การข้อมผม รวมทั้งการหวดหน้าและ
แต่งหน้าบรรดาซึ่งกระทำแก่คน

ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่แห่งหนึ่งแห่งใดเป็นที่รับจ้างแต่งผม เว้นแต่ที่ได้รับอนุญาต
จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแต่งผมอยู่แล้วในวันใช้เทศบัญญัตินี้ ต้องขอรับใบอนุญาตภายใน
กำหนดหกสิบวัน นับแต่วันใช้เทศบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ผู้รับใบอนุญาตตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแต่งผม ต้องยื่นเรื่องราวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ตามแบบที่กำหนดไว้เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบที่กำหนดไว้

ข้อ ๖ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้ง หรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแต่งผม ตามอัตรา
ดังระบุประเภทไว้ในรายการท้ายเทศบัญญัตินี้ แต่สำหรับผู้ตั้งหรือใช้สถานที่รับจ้างแต่งผมหลายประเภทในที่
แห่งเดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมประเภทที่อัตราค่าธรรมเนียมสูงประเภทเดียว

ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแต่งผม ต้องมีเครื่องหมายสำหรับสถานที่
ทำค้าย้อม แก้ว กระเบื้องเคลือบหรือวัตถุอื่นใดที่ถาวร มีลักษณะเป็นแผ่นหรือกลมเป็นรูปกระบอก กว้างหรือ
วัดเส้นผ่าศูนย์กลางกว้าง ๑๒ เซนติเมตร ระบายหรือเคลือบสีแดงสลับขาวเป็นเกลียว ตามแบบตัวอย่างของ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ติดหรือตั้งไว้ในที่ ๆ เห็นได้ชัดเจนหน้าสถานที่รับจ้างแต่งผม (ขอรูปตัวอย่าง
เครื่องหมายนี้ได้ที่สาธารณสุขจังหวัด)

ข้อ ๘ สถานที่รับจ้างแต่งผม ต้องมีเครื่องหมายอื่นจำเป็นดังต่อไปนี้

- (๑) เก้าอี้หรือนอนที่มั่นคงและสะอาด สำหรับผู้รับการแต่งผมหนึ่ง
- (๒) ผ้าคลุมตัวสีขาวสะอาด สำหรับคลุมตัวผู้รับการแต่งผมกันเปื้อน
- (๓) ผ้าขาวสะอาดสำหรับพันคอ เพื่อป้องกันให้ผ้าคลุมตัวสัมผัสกับคอของผู้รับการ

แต่งผม

- (๔) ผ้าขนหนูขาวและสะอาดสำหรับเช็ดหน้า เช็ดคอ และเช็ดศีรษะของผู้รับการ

แต่งผม

- (๕) กรรไกร มีดโกน หวี และแปรงสำหรับปักผม
- (๖) สบู่สำหรับฟอกตัว หรือสำหรับโกนหนวด น้ำยาไลโซลแรงร้อยละ ๕ หรือ

แอลกอฮอล์บริสุทธิ์

๙ ขอ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ดังระบุไว้ต่อไปในสถานที่

รับจ้างแต่งผม

- (๑) ประกอบการขายอาหารหรือเสิร์ฟอาหาร เพื่อการค้า
- (๒) ประกอบการค้าซึ่งเป็นที่ยังเกี่ยวหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

๑๐ ขอ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้รับจ้างแต่งผม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ใดเป็นผู้รับจ้างแต่งผมอยู่แล้วในวันที่ใช้เทศบัญญัตินี้ ต้องขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดหกสิบวัน

นับแต่วันใช้เทศบัญญัติ

๑๑ ขอ ๑๑ ในการขอรับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างแต่งผม และการออกใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ ๘ และให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตรา ดังระบุประเภทไว้ในรายการท้ายเทศบัญญัตินี้ แต่ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งเป็นหรือมีเหตุควรเชื่อว่าเป็นโรคเรื้อน วัณโรค คุดทะราด ลมบ้าหมู หรือผิวหนังที่เกิดจากราหรือเชื้อจุลินทรีย์ อันเป็นที่น่ารังเกียจ หรือซึ่งปรากฏว่าเป็นผู้กบฏจริต

๑๒ ขอ ๑๒ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งใช้ได้เฉพาะผู้รับจ้างแต่งผมรายเดียว และเฉพาะประเภทที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

๑๓ ขอ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแต่งผมที่รับจ้างแต่งผม ต้องมีเครื่องหมายที่จำเป็นดังที่กำหนดไว้ใน

ในข้อ ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

๑๔ ขอ ๑๔ ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแต่งผม ต้องแต่งกายและรักษาความสะอาดดังต่อไปนี้

(๑) ในขณะที่ทำการแต่งผม ต้องแต่งกายให้สะอาดและสุขภาพเรียบร้อย และต้องสวมเสื้อคลุมที่สะอาดสีขาว หรือตามแบบที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้กำหนดไว้

(๒) เมื่อจะทำการแต่งผม ต้องล้างมือด้วยสบู่และน้ำสะอาด และเช็ดผ้าให้แห้งเสียก่อน

๑๕ ขอ ๑๕ ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแต่งผม ต้องใช้เครื่องมือเครื่องใช้ในการแต่งผมตามวิธีดังต่อไปนี้

เพื่อให้ของถ้วยสุกดีกับผม

(๑) ผ้าพันคอและผ้าขนหนูทั้งระบุในข้อ ๘ (๓) และ (๔) ผืนหนึ่ง ๆ ให้ใช้กับผู้รับการแต่งผมเพียงครั้งเดียว แต่ต้องนำไปซักฟอกให้สะอาดก่อนจึงจะนำมาใช้ได้อีก

(๒) การล้างกรรไกร มีดโกน และหวี ด้วยน้ำยาไลโซลแรงร้อยละ ๕ หรือแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ทุกครั้งหลังจากได้ใช้แต่งผมให้แก่ผู้รับการแต่งผมคนหนึ่งแล้ว และต้องเช็ดให้แห้งเก็บไว้ในที่สะอาดจึงนำ

มาใช้เครื่อง

(๓) ต้องรักษาแปร่งสำหรับปักเข็มให้สะอาดอยู่เสมอ เมื่อใช้แปร่งปักเข็มให้แก่ผู้รับการ
แทงเข็มคนหนึ่งแล้ว ต้องปักเศษเข็มออกและทำความสะอาดทุกครั้งไป

ข้อ ๑๖ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างแทงเข็มใช้เวชภัณฑ์ต่อไปนี้ในการรับจ้างแทงเข็ม

(๑) เวชภัณฑ์ที่สนิมหรือควรรูว่าไปรุ่งด้วยสารหนูหรือปรอท

(๒) เวชภัณฑ์ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข ใดแจ้งให้ทราบว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรใช้ในการ

แทงกาย เพราะอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของผู้รับการแทงเข็ม

× ข้อ ๑๗ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแทงเข็ม ในเมื่อปรากฏหรือเมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าเป็น
โรคเรื้อน วัณโรค โรคคุดทะราดหรือโรคผิวหนังที่เกิดจากราหรือเชื้อจุลินทรีย์อื่นเป็นที่น่ารังเกียจ

× ข้อ ๑๘ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแทงเข็ม แก่ผู้ปรากฏหรือมีเหตุควรเชื่อว่าเป็นโรคคุดทะราด
คั่งต่อไป อันน่าจะแพร่ไปเพราะการแทงเข็มคือ โรคเรื้อน วัณโรค โรคคุดทะราด หรือโรคผิวหนังที่เกิดจากราหรือเชื้อจุลินทรีย์อื่นเป็นที่น่ารังเกียจ

ข้อ ๑๙ ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแทงเข็ม หรือเป็นผู้รับจ้างแทงเข็มโดยมิได้มีใบอนุญาต
หรือฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ มีความผิด

ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๕๔

ข้อ ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแทงเข็มคนใด กระทำความผิดโดยฝ่าฝืน
เทศบัญญัติ หรือละเลยปล่อยให้ผู้รับจ้างแทงเข็มในสถานที่ของตน ทำความผิดโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อหนึ่งข้อใด
เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตคนใดต้องถูก
สั่งพักใช้ใบอนุญาตมา ๒ ครั้งแล้ว ขึ้นกระทำความผิดหรือละเลยอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้เพิกถอนใบ
อนุญาตเสียแทนการสั่งพักใช้ก็ได้

ข้อ ๒๑ ให้นำความในมาตรา ๒๐ ม. ๒. ไปบังคับใช้กับในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างแทงเข็ม
กระทำความผิดโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัติ หรือละเลยปล่อยให้ผู้รับจ้างแทงเข็มในสถานที่ของตนทำความผิดโดย
ฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อหนึ่งข้อใด เจ้าพนักงานท้องถิ่นเมื่อมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน
ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตคนใดต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ๒ ครั้งแล้ว ขึ้นกระทำความผิดหรือละเลยอีก เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นจะสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตเสียแทนการสั่งพักใช้ก็ได้

ข้อ ๒๒ ให้นำความในมาตรา ๒๐ มาบังคับใช้ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างแทงเข็มกระทำ
ความผิดโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัติด้วยโดยอนุโลม แต่ถาปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตคนใดเป็นโรคเรื้อน วัณโรค
ลมบ้าหมู หรือเป็นผู้กจริต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตได้ทันที

ประกาศมา ณ วันที่ ๓๐ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๕๐

(ลงชื่อ) มลารักษ์ระบิณ

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) บุญฤทธิ์ เกษมสันต์

ปลัดจังหวัดรักษาการแทน

บัญชีราคาธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ตั้งหรือไว้สถานที่เป็นที่รับจ้างแถม
และให้เป็นผู้รับจ้างแถม

เลขที่	รายการแสดงประเภทสถานที่รับจ้างแถม และประเภทผู้รับจ้างแถม	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	สถานที่ตั้งแถม ทำการตั้งแถม หนอง โคนแถม ขน หนอง เครา กันหนา กันคอก นวนหนา สระแถม ยอมแถม	๕	-	
๒	สถานที่ตั้งแถม ทำการตั้งแถมหรือจัดทรงแถม ยอมแถม สระแถม นวนหนา กันหนา กันคอก	๕	-	
๓	ผู้รับจ้างตั้งแถม ทำการตั้งแถม หนอง โคนแถม ขน หนอง เครา กันหนา กันคอก นวนหนา สระแถม ยอมแถม	๑	-	
๔	ผู้รับจ้างตั้งแถม ทำการตั้งแถม หรือจัดทรงแถม ยอมแถม สระแถม นวนหนา กันหนา กันคอก	๑	-	

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง การแต่งผม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๐๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๔๔
เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติ
ของผู้ว่าราชการจังหวัด ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า " เทศบัญญัติเรื่องการแต่งผม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๐๑ "
- ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่ -

สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

- ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้าง
แต่งผม และให้เป็นผู้รับจ้างแต่งผม ทายเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่องการแต่งผม พุทธศักราช
๒๔๘๐ และให้ใช้บัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแต่งผม และให้
เป็นผู้รับจ้างแต่งผม ตามบัญชีท้ายเทศบัญญัตินี้แทน

- ข้อ ๔ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันประกาศใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้น
อายุใบอนุญาตนั้น ๆ

- ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศไว้ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

(ลงชื่อ) น. สุวสิน
(นายหอม สุวสิน)
นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) ช. ศิริสนธิ
(นายเชม ศิริสนธิ)
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างเตงม
และให้เป็นผู้รับจ้างเตงม ต่อกฎหมายเทศบาลนครภูเก็ต เรื่อง การเตงม (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๐๑

เลขที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	<u>สถานเตงม</u>			
	ก. ที่ทำการตัดม หนวค โคนม หนวค ชน เครา และกันหน้า กันคอ นวคหน้า สระม ยอมม			
	(๑) มีเกอูนงสำหรับตัดม ฯลฯ ไมเกิน ๒ เกอูนง (๒) มีเกอูนงสำหรับตัดม ฯลฯ ตั้งแต่ ๓ เกอูนงขึ้นไป	๓ ๔๕	- -	
๒	ข. ที่ทำการตัดม หรือจัดทรงม ยอมม สระม นวคหน้า กันคอ กันหน้า	๕๐	-	
	<u>ผู้รับจ้างเตงม</u>			
	ก. ผู้รับจ้างตัดม หนวค โคนม หนวค ชน เครา กันหน้า กันคอ นวคหน้า สระม ยอมม	๕	-	
	ข. ผู้รับจ้างตัดม จัดทรงม สระม นวคหน้า กันหน้า กันคอ	๕	-	

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง การแต่งผม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๑๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๑๕ เทศบาลเมืองลำปางจึงตราเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของผูวาระาชการจังหวัดลำปาง ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า " เทศบัญญัติเรื่องการแต่งผม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๒๐ "
- ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย
- ณ ที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน
- ข้อ ๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีต่อท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่องการแต่งผม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๑๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีต่อท้ายเทศบัญญัตินี้แทน
- ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๕ แห่งเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่องการแต่งผม พุทธศักราช ๒๕๑๐ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน
- " ข้อ ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท "
- ข้อ ๕ ใบอนุญาตที่ออกตามเทศบัญญัติก่อนใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น ๆ
- ข้อ ๖ ให้นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๒ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๒๐

(ลงชื่อ) บุญเทิ้ม สุวรรณอัคร์
(นางบุญเทิ้ม สุวรรณอัคร์)
นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) ทองยอด กลิ่นทอง
(นายทองยอด กลิ่นทอง)

อัยการจังหวัดลำปาง รักษาราชการแทน
ผูวาระาชการจังหวัดลำปาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างเตงม
และให้เป็นผู้รับจ้างเตงม ต่อท้ายเทศบัญญัติ เรื่อง การเตงม (ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๕๒๐

ลำดับที่	รายการ	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	<p><u>สถานที่คัดม</u> ทำการคัดม หนวค โคนม ฆน หนวค เกรว กั้นหน้า กั้นคอ หนวคหน้า สระม ฆอมม ให้เก็บตามจำนวนเกอที่รับจ้าง เกอี่ฉะ สถานที่แห่งหนึ่งให้เก็บได้ไม่เกิน ๒๐๐ บาท</p>	๓๐	-	
๒	<p><u>สถานที่คัดม</u> ทำการคัดม หรือจัดทรงม ฆอมม สระม หนวคหน้า กั้นคอ ให้เก็บตามจำนวนเกอหรือสิ่งอื่นที่แทนเกอี่ หรือเครื่องอมที่รับจ้าง แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า เกอี่ฉะ หรือ เครื่องฉะ สถานที่แห่งหนึ่งให้เก็บได้ไม่เกิน ๒๐๐ บาท</p>	๕๐	-	
๓	<p><u>ผู้รับจ้างคัดม</u> ทำการคัดม หนวค โคนม ฆน หนวค เกรว กั้นหน้า กั้นคอ หนวคหน้า สระม ฆอมม คารวมเนียมคนฉะ</p>	๒๐	-	
๔	<p><u>ผู้รับจ้างคัดม</u> ทำการคัดม หรือจัดทรงม ฆอมม สระม หนวคหน้า กั้นคอ คารวมเนียมคนฉะ</p>	๒๐	-	

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง การแต่งผม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๒๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาเมืองนคร พุทธศักราช ๒๔๕๕ และ มาตรา ๓ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาเมืองนคร (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๒๓ กฎกระทรวง (พ.ก.๒๕๒๔) ข้อ ๒ เทศบาลเมืองลำปางจึงตราเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และ โดยอนุมัติของผูวราชการจังหวัดลำปาง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า " เทศบัญญัติ เรื่อง การแต่งผม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๒๕ "

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย

ณ ที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง การแต่งผม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๒๐ ข้อ ๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีท้าย - เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกข้อความตามเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง การแต่งผม พุทธศักราช ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๒๐ ข้อ ๔ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

" ข้อ ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗

แห่งพระราชบัญญัติสภาเมืองนคร พุทธศักราช ๒๔๕๕ "

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกข้อความตามเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง การแต่งผม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๒๐ ข้อ ๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

" ข้อ ๒ ให้คณะเทศมนตรีเมืองลำปาง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ "

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๒๕

(ลงชื่อ) เรือง เชื้อนแก้ว

(นายเรือง เชื้อนแก้ว)

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) บุทธ แก้วสัมฤทธิ์

(นายบุทธ แก้วสัมฤทธิ์)

ผู้วราชการจังหวัดลำปาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแต่งผม
และให้เป็นผู้รับจ้างแต่งผมต่อท้ายเทศบัญญัติ เรื่อง การแต่งผม (ฉบับที่ ๔)

พุทธศักราช ๒๕๒๔

ลำดับที่	รายการ	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	สถานที่แต่งผม ให้เก็บตามจำนวนเก้าอี้หรือเครื่องอบที่รับจ้าง เก้าอี้หรือเครื่องอบละ สถานที่แห่งหนึ่งให้เก็บได้ไม่เกิน ๒๐๐ บาท	๑๐๐	-	
๒	ผู้รับจ้างแต่งผม ค่าธรรมเนียมคนละ	๕๐	-	

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง ควบคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน
พุทธศักราช ๒๔๘๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาล และโดยอนุมัติของชาวหลวงประจำจังหวัดดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องควบคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน พุทธศักราช ๒๔๘๐"

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลและที่ชุมนุมชนในท้องถิ่นแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ นับตั้งแต่วันที่เทศบัญญัตินี้แล้ว ให้ยกเลิกเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมตลาด และสถานที่เอกชนสำหรับประกอบหรือสะสมอาหาร พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของเทศบาลเมืองลำปาง เฉพาะข้อความที่ขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้เสียทั้งสิ้น

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า คณะเทศมนตรีเมืองลำปาง

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐบาลแต่งตั้งให้อำนาจหน้าที่

ตรวจตราดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุข ตามบทแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในท้องถิ่นที่เทศบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ภายในบังคับแห่งข้อ ๒ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งหรือใช้สถานที่เอกชนแห่งหนึ่งแห่งใดเป็นที่ขายอาหารหรือน้ำแข็ง หรือทำ ประกอบ ปปรุง สะสมอาหารหรือน้ำแข็งสำหรับขายให้บุคคลบริโภคในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่เอกชนแห่งใด เพื่อทำประโยชน์ดังกล่าวในวรรคก่อนอยู่แล้ว ในวันที่เทศบัญญัตินี้ต้องขอรับอนุญาตภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้

ข้อ ๖ ความในข้อ ๕ ไม่ใช่บังคับแก่การจัดตั้งหรือใช้สถานที่แห่งใดเพื่อ

(๑) ประกอบการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ โดยได้รับใบอนุญาตสำหรับการนั้นแล้ว

(๒) ทำน้ำแข็งเพื่อการค้าโดยได้รับใบอนุญาต สำหรับการค้านั้นแล้ว รวมตลอดถึงสะสมและขายน้ำแข็งนั้น ณ สถานที่ที่ได้รับอนุญาต

(๓) ทำ ประกอบ ปปรุง หรือสะสมอาหารหรือน้ำแข็งเฉพาะขายเองของผู้รับใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาด ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งแผงลอย หรือผู้ได้รับใบอนุญาตให้เร่ขาย ซึ่งในความตรวจตราควบคุมของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๗ ในการร้องขอรับใบอนุญาตตามความในข้อ ๕ ให้ทำเรื่องราวยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่ได้กำหนดไว้โดยแสดงให้ชัดแจ้งว่าจะใช้สถานที่ประกอบการใด ถ้าจะตั้งหรือใช้สถานที่เป็น โรงอาหาร บรรจุกะป๋อง ชวด หรือใส่อย่างอื่นเพื่อไม่ให้เสียง่าย ให้ยื่นแผนผังบริเวณสถานที่และแบบแปลนการปลูกสร้าง และรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องการอีกด้วย

ข้อ ๘ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร และผู้ขอใบอนุญาตไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบที่ได้กำหนดไว้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ตามประเภทอาหารและน้ำแข็งตามอัตราท้ายเพ็ญบัญญัตินี้ ในการอนุญาตให้ใช้สถานที่แห่งใดขาย ทำ ประกอบ ปิ้ง สดผสมอาหารและน้ำแข็งหลายประเภท ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราสูงแต่ประเภทเดียว

ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตคนใดจะขอเปลี่ยนแปลงใบอนุญาตเพื่อขาย ทำ ประกอบ ปิ้ง สดผสมอาหารและน้ำแข็งประเภทที่ตนไม่ได้รับอนุญาตก็ได้ โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม เว้นแต่ถ้าใบอนุญาตที่ขอเปลี่ยนแปลงใหม่มีอัตราค่าธรรมเนียมในอัตราสูงกว่าใบอนุญาต ที่ตนมีอยู่แล้วเท่าใดก็ต้องเสียเพิ่มขึ้นอีกเท่านั้น

ข้อ ๑๐ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะสถานที่แห่งเดียว และให้ใช้เฉพาะผู้รับใบอนุญาต

ข้อ ๑๑ สถานที่สำหรับขาย ทำ ประกอบ ปิ้ง สดผสมอาหารและน้ำแข็งจะคงได้สุจริตลักษณะตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่ตั้งอยู่ในที่น้ำจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ เช่น ใกล้ชักริมที่ซึ่งหรือเก็บศพ ที่ทิ้งสิ่งปฏิกูล หรือที่เลี้ยงสัตว์

(๒) พื้นทำค้ายั่วตุกถาวรหรือเป็นพื้นดินที่ปรับแน่นมาซึ่งอยู่ไม่ได้

(๓) ต้องมีรางระบายน้ำทำค้ายั่วตุกถาวร เพื่อให้น้ำไหลไปสู่รางระบายน้ำสาธารณะหรือบอร์น้ำโสโครกได้สะดวกตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข กำหนดให้หรือเห็นชอบ

(๔) ต้องได้รับแสงสว่างและมีทางระบายลมเพียงพอ ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข

เห็นชอบ

(๕) ต้องมีเครื่องป้องกันควันมูลเถ้า หรือกลิ่นไอไม่ให้เป็นที่รำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

(๖) ถ้าเป็นโรงงานทำอาหารบรรจุกะป๋อง ชวด หรือใส่อย่างอื่นเพื่อไม่ให้เสียง่าย การปลูกสร้างต้องได้สุจริตลักษณะตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๗) ต้องมีส่วนที่ได้สุจริตลักษณะ และตั้งอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๘) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมสิ่งปลูกสร้าง ต้องได้รับอนุญาตจาก เจ้าพนักงาน

ท้องถิ่นก่อน

(๙) ถ้าเป็นสถานที่สำหรับขายอาหาร หรือน้ำแข็งให้บุคคลบริโภคในที่นั้น ต้องมีโต๊ะเก้าอี้หรือที่นั่งอย่างอื่นซึ่งจัดเป็นระเบียบและสะอาด

(๑๐) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ต้องควยสุจริตลักษณะตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาสถานที่และของใช้ทั้งหมดให้สะอาดเรียบร้อย รวมทั้งการขนหรือกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาสถานที่และของใช้ทั้งหมดให้สะอาด โดยหมั่นเก็บกวาดและล้างตามสมควรแก่พฤติการณ์ แต่อย่างน้อยต้องไม่ต่ำกว่าวันละ ๑ ครั้ง

(๒) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ใหญ่พอและต้องไม่ถ่ายเททิ้งหรือปล่อยให้มีการถ่าย เท ทิ้ง มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในบริเวณสถานที่ นอกจากในที่รองรับที่จัดไว้

(๓) ต้องกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามเทศบัญญัติของท้องถิ่น หรือตามที่เจ้าพนักงาน

สาธารณสุขแนะนำ

(๔) ต้องรักษาส่วนให้ใหญ่ลักษณะอยู่เสมอ

(๕) ต้องมีโคมไฟที่ไฟแสงสว่างพอ เมื่อต้องการประกอบกิจการในเวลากลางคืน

(๖) ถ้ามีสัตว์ที่จะฆ่าเป็นอาหารต้องแยกไว้ทางหาก

(๗) ต้องจัดวางสิ่งของเครื่องใช้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๘) การปฏิบัติอื่น ๆ ให้คงควยสุลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๓ ในการขาย ทำ ประกอบ ปปรุง หรือสะสมอาหารและน้ำแข็ง ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้คงควยสุลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องวาง เก็บ หรือสะสมอาหารในที่สะอาดและซึ่งป้องกันแมลงวันและหนูได้

(๒) ต้องแต่งกายให้สะอาดและซักให้สะอาดหรือคนงานแต่งกายให้สะอาด

(๓) ต้องมีน้ำสะอาดไว้ให้เพียงพอ และใช้น้ำสะอาดสำหรับให้คนบริโภคล้างมือ

ล้างอาหาร น้ำแข็ง และภาชนะเครื่องใช้

(๔) เครื่องใช้ปกปิดอาหารตลอดถึงภาชนะเครื่องใช้สำหรับใส่อาหารหรือใช้ทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร ให้พ้นฝุ่นละอองและแมลงวันและรักษาเครื่องปกปิดนั้นให้สะอาดและใช้การได้โดยเสมอ

(๕) ใช้ภาชนะเครื่องใช้สำหรับใส่อาหาร หรือใช้ทำประกอบ หรือปรุงอาหาร หรือ

ใช้ที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคอาหารที่สะอาดและต้องซักล้างและรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๖) ไม่นำหรือปล่อยให้ผู้นำน้ำสุดสัตว์ สัตว์พาหนะหรือสัตว์เลี้ยงอื่น ๆ เข้าไปในที่

ขายอาหาร หรือที่ทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร

(๗) ต้องเก็บหรือสะสมน้ำแข็งไว้ทางหากจากอาหารอื่น ๆ ในที่สะอาด และถ้าจะใส่

ใส่ในตู้เย็นและแลกเปลี่ยนน้ำแข็งจะลดยให้ใช้ได้แต่ที่สะอาด

(๘) ต้องทำ ประกอบ หรือปรุงอาหารในที่สะอาด

(๙) ต้องใช้ภาชนะหรือวัตถุที่สะอาดใส่หรือห่ออาหารหรือน้ำแข็งให้แก่ผู้ซื้อ

(๑๐) ในกรณีโรงทำอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือที่ใส่อย่างอื่นเพื่อมิให้เสียง่าย

ต้องล้างขวด กระป๋อง และที่ใส่ให้สะอาดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขก่อนใช้บรรจุอาหาร

(๑๑) ไม่จ้างหรือใช้บุคคล ที่ป่วยหรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อหรือโรคผิวหนัง

ที่นารังเกียจ ทำ ประกอบ ปปรุง หรือขายอาหารหรือน้ำแข็ง

(๑๒) ต้องไม่ขายอาหารให้ผู้ป่วยที่เป็นโรคเรื้อน คุชทูระโรค และวารณโรค มีโรคใน

สถานที่ที่ได้รับอนุญาต

(๑๓) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ทองคำยสุจริตกษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๔ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งขายหรือเสสมอาหารเฉพาะที่บรรจุกระป๋อง ขวดหรือที่ใส่อย่างอื่นเพื่อมิให้เสียหายของปฏิบัติตามข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ เพียงเท่าที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขสั่งหรือแนะนำ

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขาย ทำ ประกอบ ปปรุง หรือเสสมอาหารหรือน้ำแข็ง เมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ หรือซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข ได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้วว่าเป็นพาหะของโรคติดต่อที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ คือ

- (๑) วรรณโรค
- (๒) โรคเรื้อน
- (๓) กุศทะโรค
- (๔) ไชรากลศาสตร์
- (๕) โรคบิด
- (๖) โรคผิวหนังต่าง ๆ อันเป็นที่ร้ายถึงแก่สังคัม
- (๗) โรคติดต่ออันตรายต่าง ๆ

ข้อ ๑๖ ตั้งแต่เวลา ๒๔.๐๐ น. ถึง ๕.๐๐ น. ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขายอาหารประเภทหรือชนิดต่อไปนี้ คือ

(๑) สถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มในเขตเทศบาลเมืองลำปาง ข้อ ๖ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๖ แห่งเทศบัญญัติที่มีความฉิศมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔

ข้อ ๑๘ ผู้รับใบอนุญาตคนใดกระทำความฉิศโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน ในกรณีผู้รับใบอนุญาตต้องถูกสั่งพักให้ใบอนุญาตมา ๕ ครั้งแล้ว ถ้าขึ้นกระทำความฉิศอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตเสียแทนการสั่งพักก็ได้

ข้อ ๑๙ ถ้าปรากฏขึ้นว่า ผู้รับใบอนุญาตคนใดเป็นโรคติดต่อหรือเป็นพาหะของโรคติดต่อที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า ถ้าอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่ขาย ทำ ประกอบ ปปรุง เสสมอาหารหรือน้ำแข็งต่อไป จะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสีย

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๕๐

(ลงชื่อ) มลารักษ์ระบิณ
นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ
(ลงชื่อ) บุญฤทธิ์ เกษมสันต์
(ม.จ. บุญฤทธิ์ เกษมสันต์)
ปลัดจังหวัดรักษาราชการแทน

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เอกชนเป็นที่สำหรับขาย
ทำ ประกอบ ปรุง สะสมอาหาร หรือน้ำแข็ง

เลขที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	โรงงานทำและขายอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือที่ได้ อย่างอื่นเพื่อมิให้เสียง่าย	๒๐	-	
๒	สถานที่สะสมและขายเฉพาะอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือที่ได้อย่างอื่นเพื่อมิให้เสียง่าย	๑๕	-	
๓	สถานที่ขาย ทำ ประกอบ ปรุง สะสมอาหารหรือน้ำแข็ง สำหรับผู้บริโภคในสถานที่	๑๕	-	
๔	สถานที่ขาย ทำ ประกอบ ปรุง สะสมอาหารหรือน้ำแข็ง ซึ่งไม่จัดให้ผู้บริโภคในสถานที่	๑๕	-	
๕	สถานที่ขาย ทำ ประกอบ ปรุง สะสมเครื่องดื่มหรือน้ำแข็ง ไม่ว่าสำหรับผู้บริโภคในหรือนอกสถานที่	๑๕	-	
๖	สถานที่สะสมและขายเนื้อสด ปลาสด	๑๒	-	
๗	สถานที่สะสมและขายผักสด	๖	-	
๘	สถานที่สะสมและขายผลไม้ต่าง ๆ	๖	-	
๙	สถานที่สะสมและขายของหมักคอง เช่น ผักคอง ปลาร้า ปลาเจ่า กะปิ น้ำปลา หอบคอง เต้าเจี้ยว ฯลฯ	๑๒	-	
๑๐	สถานที่สะสมและขายของชำ เช่น เกลือ หอม กระเทียม ผักแห้ง ปลาแห้ง และอาหารแห้งอื่น ๆ	๖	-	

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง ควบคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๔๘๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๕ เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องควบคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๘"

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๑๖ แห่งเทศบัญญัติเรื่องควบคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน พุทธศักราช ๒๔๘๐ เสียทั้งสิ้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๔๘๘

(ลงนาม) รัศมี จันทวิโรจน์

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงนาม) ต. บำรุงทรัพย์

ปลัดจังหวัด รักษาราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง ควบคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๕๐๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติสภากรรณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๕ เทศบาลเมืองลำปางออกเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัด ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องควบคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๐๑"
- ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน
- ข้อ ๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียม ในบัญชีท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง ควบคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน พุทธศักราช ๒๔๘๐ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัตินี้แทน
- ข้อ ๔ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันประกาศใช้เทศบัญญัตินี้ให้คงไว้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น ๆ
- ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศไว้ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

(ลงชื่อ) น. สุวสิน
(นายหอม สุวสิน)
นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

ช. ศิริสนธิ
(นายเช่อม ศิริสนธิ)
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เอกชนเป็นที่สำหรับขาย
ทำ ประกอบ ปิ้ง สดผสมอาหาร หรือน้ำแข็ง พ.ศ. ๒๕๐๑

ที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียมต่อปี	
		บาท	สต.
๑	สถานที่ที่ผสมหรือจำหน่ายอาหารบรรจุกระป๋อง บรรจุขวด หรือจำหน่ายเครื่องดื่ม บรรจุขวด (ประเภทขายส่ง)	๓๐๐	-
๒	สถานที่ที่ผสมหรือทำประกอบปิ้งขายเครื่องดื่ม เช่น น้ำชา กาแฟ โกโก้ โอวัลติน ไอศกรีม หรือเครื่องดื่มอื่นใดทำนองนี้ รวมทั้งเครื่องดื่มชนิดบรรจุขวด	๓๐	-
๓	สถานที่ที่ผสมหรือทำประกอบปิ้งขาย ข้าวแกง ข้าวต้ม กวยเตี๋ยว บะหมี่ เกี๊ยว หิมฉิว เส้นหมี่ ข้าวซอย กวยจั๊บ ซาลาเปา ข้าวมันไก่ โจ๊ก เย็นตาโฟ	๓๐	-
๔	สถานที่ที่ผสมหรือปิ้งขาย หมูย่าง เบ็ดเตล็ด หมูแดง เครื่องใน หมูหยอง กุนเชียง หมูส้ม หมูบด	๓๐	-
๕	สถานที่ที่ผสมหรือทำประกอบปิ้งขายอาหาร เครื่องดื่ม เช่น น้ำชากาแฟ หรืออื่นใด ทำนองนี้ รวมทั้งเครื่องดื่มชนิดบรรจุขวดและจำหน่ายสุราในและนอกประเทศ และเบียร์	๒๐๐	-
๖	สถานที่ที่ผสมหรือทำประกอบปิ้งขายอาหาร เครื่องดื่ม เช่นน้ำชากาแฟ หรืออื่นใด ทำนองนี้ รวมทั้งเครื่องดื่มบรรจุขวด และจำหน่ายสุราในประเทศและเบียร์	๑๐๐	-
๗	สถานที่ที่ผสมหรือทำประกอบปิ้งอาหารเบ็ดเตล็ดที่ไม่จัดเข้าอยู่ในประเภทอื่น ๆ	๖	-
๘	สถานที่ที่ผสมหรือ ทำ ประกอบ ปิ้ง ขายขนมจันอับ ขนมปัง และขนมเค้ก	๖๐	-
๙	สถานที่ที่ผสมหรือ ทำ ประกอบ ปิ้ง ขายขนมหวานต่าง ๆ	๖๕	-
๑๐	สถานที่ที่ผสมหรือ ทำ ประกอบ ปิ้ง ขายน้ำแข็งใสหรือหุบไส้นมหวานต่าง ๆ	๑๐๐	-
๑๑	สถานที่ที่ผสมหรือขายน้ำแข็งประเภทขายส่ง ก. วันละ ไมเกิน ๑๐๐๐ กก. ข. วันละ ไมเกิน ๑๐๐๐ กก.	๓๕ ๑๖๐	- -
๑๒	สถานที่ที่ผสมหรือขายผลไม้ต่าง ๆ	๓๐	-
๑๓	สถานที่ที่ผสมหรือ ทำ ประกอบ ปิ้ง ขายของจ้ำ รวมทั้งอาหารแห้งต่าง ๆ ก. ฐานขายส่ง ข. ฐานขายปลีก	๑๕๐ ๓๐	- -
๑๔	สถานที่ที่ผสมหรือขายข้าวสาร ก. ฐานขายส่ง ข. ฐานขายปลีก	๕๐๐ ๓๐	- -
๑๕	สถานที่ที่ผสมหรือขายสุรา ในหรือนอกประเทศ หรือเบียร์ ก. ฐานขายส่ง ข. ฐานขายปลีก	๕๐๐ ๑๕	- -

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง ควบคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๔)

พุทธศักราช ๒๕๒๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๑๐ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาวรมณฑล พุทธศักราช ๒๔๘๘ มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสภาวรมณฑล (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๐๕ เทศบาลเมืองลำปางจึงตราเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของผู้อำนวยการจังหวัดลำปาง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องควบคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๒๐"

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่สำนักงานเทศบาลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกการค้าธรรมเนียมตามบัญชีต่อท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง ควบคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๑๐ และให้ใช้ข้อการค้าธรรมเนียมตามบัญชีต่อท้ายเทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในการอนุญาตให้ใช้สถานที่แห่งใด ขาย ทำ ประกอบ ปิ้ง สะสมอาหาร และน้ำแข็ง หลายประเภท ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราสูงแก่ประเภทเดียว

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ แห่งเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง ควบคุมการค้าอาหารและน้ำแข็งในสถานที่เอกชน พุทธศักราช ๒๕๑๐ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

" ข้อ ๑๗ ผู้ใดเช่าใช้ในเทศบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท "

ข้อ ๖ ใบอนุญาตที่ออกตามเทศบัญญัติก่อนใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ - ใบอนุญาตนั้น ๆ

ข้อ ๗ ให้นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๒๐

(ลงชื่อ) บุญเทิ้ม สุวรรณอัศว
(นางบุญเทิ้ม สุวรรณอัศว)
นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

(ลงชื่อ) ทองยอด กลิ่นทอง

(นายทองยอด กลิ่นทอง)

อัยการจังหวัดลำปาง รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตต่อท้ายเทศบัญญัติ
เรื่อง ควบคุมการค้าอาหารหรือน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๕)
พุทธศักราช ๒๕๒๐

ที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียมมีค่า		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	โรงทำ สถานที่สะสม หรือขายอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือใส่อย่างอื่นเพื่อมิให้เสียง่าย			การรายปีจําจำนวนเงิน ที่เจ้าหน้าที่ประเมิน เพื่อเรียกเก็บภาษี
	(๑) มีคารายปีต่ำกว่า ๕๐๐ บาท	๒๕	-	
	(๒) มีคารายปีเกินกว่า ๕๐๐ บาท ถึง ๑,๒๐๐ บาท	๕๐	-	โรงเรียนตามพระราช-
	(๓) มีคารายปีเกินกว่า ๑,๒๐๐ บาทถึง ๑,๘๐๐ บาท	๑๐๐	-	บัญญัติภาษีโรงเรียน
	(๔) มีคารายปีเกินกว่า ๑,๘๐๐ บาทถึง ๒,๔๐๐ บาท	๑๕๐	-	และที่กิน พ.ศ. ๒๕๑๕
	(๕) มีคารายปีเกินกว่า ๒,๔๐๐ บาทถึง ๓,๐๐๐ บาท	๒๐๐	-	รวมทั้งใช้แก้ไข
	(๖) มีคารายปีเกินกว่า ๓,๐๐๐ บาทถึง ๓,๖๐๐ บาท	๒๕๐	-	เพิ่มเติมใหม่
	(๗) มีคารายปีเกินกว่า ๓,๖๐๐ บาทถึง ๔,๒๐๐ บาท	๓๐๐	-	
	(๘) มีคารายปีเกินกว่า ๔,๒๐๐ บาทถึง ๕,๘๐๐ บาท	๓๕๐	-	
	(๙) มีคารายปีเกินกว่า ๕,๘๐๐ บาทถึง ๗,๒๐๐ บาท	๔๐๐	-	
	(๑๐) มีคารายปีเกินกว่า ๗,๒๐๐ บาทถึง ๘,๘๐๐ บาท	๔๕๐	-	
	(๑๑) มีคารายปีเกินกว่า ๘,๘๐๐ บาทถึง ๑๒,๖๐๐ บาท	๕๐๐	-	
	(๑๒) มีคารายปีเกินกว่า ๑๒,๖๐๐ บาท	๖๐๐	-	
๒	สถานที่ขาย ทำ ประกอบ ปรง สะสม อาหาร เครื่องดื่ม หรือน้ำแข็ง สำหรับผู้บริโภคนในหรือ นอกสถานที่			
	(๑) มีคารายปีต่ำกว่า ๕๐๐ บาท	๒๕	-	
	(๒) มีคารายปีเกินกว่า ๕๐๐ บาทถึง ๑,๒๐๐ บาท	๕๐	-	
	(๓) มีคารายปีเกินกว่า ๑,๒๐๐ บาทถึง ๑,๘๐๐ บาท	๑๐๐	-	
	(๔) มีคารายปีเกินกว่า ๑,๘๐๐ บาทถึง ๒,๔๐๐ บาท	๑๕๐	-	
	(๕) มีคารายปีเกินกว่า ๒,๔๐๐ บาทถึง ๓,๐๐๐ บาท	๒๐๐	-	
	(๖) มีคารายปีเกินกว่า ๓,๐๐๐ บาทถึง ๓,๖๐๐ บาท	๒๕๐	-	
	(๗) มีคารายปีเกินกว่า ๓,๖๐๐ บาทถึง ๔,๒๐๐ บาท	๓๐๐	-	
	(๘) มีคารายปีเกินกว่า ๔,๒๐๐ บาทถึง ๕,๘๐๐ บาท	๓๕๐	-	
(๙) มีคารายปีเกินกว่า ๕,๘๐๐ บาทถึง ๗,๒๐๐ บาท	๔๐๐	-		

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียมมิใช่		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๓	(๑๐) มีคารายปีเกินกว่า ๗,๒๐๐ บาทถึง ๘,๔๐๐ บาท	๔๕๐	-	
	(๑๑) มีคารายปีเกินกว่า ๘,๔๐๐ บาทถึง ๑๒,๖๐๐ บาท	๕๐๐	-	
	(๑๒) มีคารายปีเกินกว่า ๑๒,๖๐๐ บาท	๖๐๐	-	
	สถานที่สะสม หรือขายของหมักคอง เช่น ผักคอง ปลาร้า ปลาเจ่า กะปิ น้ำปลาหอยคอง เตาแก๊ส ฯลฯ			
	(๑) มีคารายปีต่ำกว่า ๕๐๐ บาท	๒๕	-	
	(๒) มีคารายปีเกินกว่า ๕๐๐ บาทถึง ๑,๒๐๐ บาท	๕๐	-	
	(๓) มีคารายปีเกินกว่า ๑,๒๐๐ บาทถึง ๑,๘๐๐ บาท	๑๐๐	-	
	(๔) มีคารายปีเกินกว่า ๑,๘๐๐ บาทถึง ๒,๔๐๐ บาท	๑๕๐	-	
	(๕) มีคารายปีเกินกว่า ๒,๔๐๐ บาทถึง ๓,๐๐๐ บาท	๒๐๐	-	
	(๖) มีคารายปีเกินกว่า ๓,๐๐๐ บาทถึง ๓,๖๐๐ บาท	๒๕๐	-	
	(๗) มีคารายปีเกินกว่า ๓,๖๐๐ บาทถึง ๔,๒๐๐ บาท	๓๐๐	-	
	(๘) มีคารายปีเกินกว่า ๔,๒๐๐ บาทถึง ๕,๔๐๐ บาท	๓๕๐	-	
	(๙) มีคารายปีเกินกว่า ๕,๔๐๐ บาทถึง ๗,๒๐๐ บาท	๔๐๐	-	
(๑๐) มีคารายปีเกินกว่า ๗,๒๐๐ บาทถึง ๘,๔๐๐ บาท	๔๕๐	-		
(๑๑) มีคารายปีเกินกว่า ๘,๔๐๐ บาทถึง ๑๒,๖๐๐ บาท	๕๐๐	-		
(๑๒) มีคารายปีเกินกว่า ๑๒,๖๐๐ บาท	๖๐๐	-		
๔	สถานที่สะสม หรือขายของชำ เช่น เกล็ด หอม กระเทียม พริกแห้ง และอาหารแห้งอื่น ๆ			
	(๑) มีคารายปีต่ำกว่า ๕๐๐ บาท	๒๕	-	
	(๒) มีคารายปีเกินกว่า ๕๐๐ บาทถึง ๑,๒๐๐ บาท	๕๐	-	
	(๓) มีคารายปีเกินกว่า ๑,๒๐๐ บาทถึง ๑,๘๐๐ บาท	๑๐๐	-	
	(๔) มีคารายปีเกินกว่า ๑,๘๐๐ บาทถึง ๒,๔๐๐ บาท	๑๕๐	-	
	(๕) มีคารายปีเกินกว่า ๒,๔๐๐ บาทถึง ๓,๐๐๐ บาท	๒๐๐	-	
	(๖) มีคารายปีเกินกว่า ๓,๐๐๐ บาทถึง ๓,๖๐๐ บาท	๒๕๐	-	
	(๗) มีคารายปีเกินกว่า ๓,๖๐๐ บาทถึง ๔,๒๐๐ บาท	๓๐๐	-	
	(๘) มีคารายปีเกินกว่า ๔,๒๐๐ บาทถึง ๕,๔๐๐ บาท	๓๕๐	-	
	(๙) มีคารายปีเกินกว่า ๕,๔๐๐ บาทถึง ๗,๒๐๐ บาท	๔๐๐	-	

ที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๕	(๑๐) มีคารายมีเกินกว่า ๗,๒๐๐ บาทถึง ๘,๔๐๐ บาท	๔๕๐	-	
	(๑๑) มีคารายมีเกินกว่า ๘,๔๐๐ บาทถึง ๑๒,๖๐๐ บาท	๕๐๐	-	
	(๑๒) มีคารายมีเกินกว่า ๑๒,๖๐๐ บาท	๖๐๐	-	
	สถานที่สะสม หรือขายเนื้อสด ปลาสด			
	(๑) มีคารายมีต่ำกว่า ๕๐๐ บาท	๒๕	-	
	(๒) มีคารายมีเกินกว่า ๕๐๐ บาทถึง ๑,๒๐๐ บาท	๕๐	-	
	(๓) มีคารายมีเกินกว่า ๑,๒๐๐ บาทถึง ๑,๘๐๐ บาท	๑๐๐	-	
	(๔) มีคารายมีเกินกว่า ๑,๘๐๐ บาทถึง ๒,๔๐๐ บาท	๑๕๐	-	
	(๕) มีคารายมีเกินกว่า ๒,๔๐๐ บาทถึง ๓,๐๐๐ บาท	๒๐๐	-	
	(๖) มีคารายมีเกินกว่า ๓,๐๐๐ บาทถึง ๓,๖๐๐ บาท	๒๕๐	-	
	(๗) มีคารายมีเกินกว่า ๓,๖๐๐ บาทถึง ๔,๒๐๐ บาท	๓๐๐	-	
	(๘) มีคารายมีเกินกว่า ๔,๒๐๐ บาทถึง ๕,๔๐๐ บาท	๓๕๐	-	
๖	(๙) มีคารายมีเกินกว่า ๕,๔๐๐ บาทถึง ๗,๒๐๐ บาท	๔๐๐	-	
	(๑๐) มีคารายมีเกินกว่า ๗,๒๐๐ บาทถึง ๘,๔๐๐ บาท	๔๕๐	-	
	(๑๑) มีคารายมีเกินกว่า ๘,๔๐๐ บาทถึง ๑๒,๖๐๐ บาท	๕๐๐	-	
	(๑๒) มีคารายมีเกินกว่า ๑๒,๖๐๐ บาท	๖๐๐	-	
	สถานที่สะสม หรือขายผักสด ผลไม้ต่าง ๆ			
	(๑) มีคารายมีต่ำกว่า ๕๐๐ บาท	๒๕	-	
	(๒) มีคารายมีเกินกว่า ๕๐๐ บาทถึง ๑,๒๐๐ บาท	๕๐	-	
	(๓) มีคารายมีเกินกว่า ๑,๒๐๐ บาทถึง ๑,๘๐๐ บาท	๑๐๐	-	
	(๔) มีคารายมีเกินกว่า ๑,๘๐๐ บาทถึง ๒,๔๐๐ บาท	๑๕๐	-	
	(๕) มีคารายมีเกินกว่า ๒,๔๐๐ บาทถึง ๓,๐๐๐ บาท	๓๐๐	-	
	(๖) มีคารายมีเกินกว่า ๓,๐๐๐ บาทถึง ๓,๖๐๐ บาท	๒๕๐	-	
	(๗) มีคารายมีเกินกว่า ๓,๖๐๐ บาทถึง ๔,๒๐๐ บาท	๓๐๐	-	
(๘) มีคารายมีเกินกว่า ๔,๒๐๐ บาทถึง ๕,๔๐๐ บาท	๓๕๐	-		
(๙) มีคารายมีเกินกว่า ๕,๔๐๐ บาทถึง ๗,๒๐๐ บาท	๔๐๐	-		
(๑๐) มีคารายมีเกินกว่า ๗,๒๐๐ บาทถึง ๘,๔๐๐ บาท	๔๕๐	-		
(๑๑) มีคารายมีเกินกว่า ๘,๔๐๐ บาทถึง ๑๒,๖๐๐ บาท	๕๐๐	-		
(๑๒) มีคารายมีเกินกว่า ๑๒,๖๐๐ บาท	๖๐๐	-		

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง

เรื่อง ความคุ้มครองอาหารหรือน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๕)

พุทธศักราช ๒๕๒๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติสภากรรณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ และ มาตรา ๓ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสภากรรณสุข (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๒๓ กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๔) ข้อ ๒ เทศบาลเมืองลำปางจึงตราเทศบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และ โดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องความคุ้มครองอาหารหรือน้ำแข็งในสถานที่- เอกชน (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๒๕ "

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่สำนักงานเทศบาลแล้วแต่วัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียม ตามบัญชีต่อท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง ความคุ้มครองอาหารหรือน้ำแข็งในสถานที่เอกชน แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๒๐

ข้อ ๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีต่อท้ายเทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในการอนุญาตให้ใช้สถานที่แห่งใด ซ้าย ทำ ประกอบ ปปรุง สะสมอาหาร หรือน้ำแข็ง หลายประเภท ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในประเภทที่มีอัตราอย่างสูงแต่เพียงประเภทเดียว

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกข้อความตามเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง ความคุ้มครองอาหาร หรือน้ำแข็งในสถานที่เอกชน พุทธศักราช ๒๔๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๒๐ ข้อ ๕ และ ให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

" ข้อ ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ มีความผิดของระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติสภากรรณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ "

ข้อ ๖ ใบอนุญาตที่ออกตามเทศบัญญัติก่อนใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ ใบอนุญาตนั้น ๆ

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกข้อความตามเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง ความคุ้มครองอาหาร หรือน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๒๐ ข้อ ๗ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

" ข้อ ๗ ให้คณะเทศมนตรีเมืองลำปาง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ "

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๒๕

(ลงชื่อ) เรื่อง เว็อนแก้ว
(นายเรื่อง เว็อนแก้ว)
นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ
(ลงชื่อ) บุทธ แก้วสัมฤทธิ์
(นายบุทธ แก้วสัมฤทธิ์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตศอกท้ายเทศบัญญัติ

เรื่อง ความคุ้มครองอาหารหรือน้ำแข็งในสถานที่เอกชน (ฉบับที่ ๕)

พุทธศักราช ๒๕๒๕

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม ปีละ	หมายเหตุ
๑	โรงทำ สถานที่สะสม หรือขายอาหารบรรจุกระป๋อง ชวด หรือใส่อย่างอื่น เพื่อมิให้เสียหาย สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๑๐ ตารางเมตร ถึง ๒๕ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๒๕ ตารางเมตร ถึง ๕๐ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๕๐ ตารางเมตร ถึง ๑๐๐ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร ถึง ๒๐๐ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร	๒๐๐ ๔๐๐ ๖๐๐ ๗๐๐ ๘๐๐ ๒,๔๐๐	
๒	สถานที่ขาย ทำ ประกอบ บรรจุ สะสม อาหาร เครื่องดื่ม หรือน้ำแข็ง สำหรับบริโภคบริโภคในหรือนอกสถานที่ สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๑๐ ตารางเมตร ถึง ๒๕ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๒๕ ตารางเมตร ถึง ๕๐ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๕๐ ตารางเมตร ถึง ๑๐๐ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร ถึง ๒๐๐ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร	๒๐๐ ๔๐๐ ๖๐๐ ๗๐๐ ๘๐๐ ๒,๔๐๐	
๓	สถานที่สะสม หรือขายของหมักดอง เช่น ผักดอง ปลาร้า ปลาเจ่า กะปิ น้ำปลา หอยดอง เตาเจียว ฯลฯ สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๑๐ ตารางเมตร ถึง ๒๕ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๒๕ ตารางเมตร ถึง ๕๐ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๕๐ ตารางเมตร ถึง ๑๐๐ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร ถึง ๒๐๐ ตารางเมตร สถานที่ใหม่ประกอบการค้าพื้นที่เกินกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร	๒๐๐ ๔๐๐ ๖๐๐ ๗๐๐ ๘๐๐ ๒,๔๐๐	